

Izdevums latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

62. gadagājums

2019. gada 5. augusts

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2019/C 263/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

Vispārējā tiesa

2019/C 263/02	Tiesneša, kas aizstāj prombūtnē esošu tiesnesi, norīkošanas kārtība	2
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2019/C 263/03	Lieta C-38/17: Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 5. jūnija spriedums (Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — GT/HS (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju aizsardzība — Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos — Direktīva 93/13/EEK — 3. panta 1. punkts — 4. panta 2. punkts — 6. panta 1. punkts — Ārvalsts valūtā izteikts aizdevuma līgums — Naudas summai, kas patērētājam piešķirta valsts valūtā, piemērojamā valūtas maiņas kursa paziņošana pēc līguma noslēgšanas)	3
---------------	---	---

2019/C 263/04	Lieta C-628/17: Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 12. jūnija spriedums (Sąd Najwyższy (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Orange Polska S.A. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju aizsardzība — Direktīva 2005/29/EK — Uzņēmumu negodīga komercprakse pret patērētājiem — Jēdziens “agresīva komercprakse”— Patērētāja pienākums galīgo lēmumu par darbījuma veikšanu pieņemt, klātesot kurjeram, kurš viņam ir izsniedzis līguma vispārīgos noteikumus)	4
2019/C 263/05	Lieta C-634/17: Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 23. maija spriedums (Verwaltungsgericht Oldenburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — ReFood GmbH & Co. KG/Landwirtschaftskammer Niedersachsen (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Atkritumu sūtījumi Eiropas Savienības iekšienē — Regula (EK) Nr. 1013/2006 — 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts — Piemērošanas joma — Regula (EK) Nr. 1069/2009 — Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzglabāšana)	5
2019/C 263/06	Lieta C-646/17: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedums (Tribunale di Brindisi (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Gianluca Moro (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesiskā sadarbība krimināllietās — Direktīva 2012/13/ES — Tiesības uz informāciju kriminālprocesā — 6. panta 4. punkts — Tiesības uz informāciju par apsūdzību — Informācija par jebkādam izmaiņām sniegtajā informācijā, ja tas ir nepieciešams, lai garantētu taisnīgu procesa norisi — Apsūdzības pamatā esošo faktu juridiskās kvalifikācijas grozīšana — Apsūdzētajai personai liegta iespēja mutvārdu procesā lūgt piespriet valsts tiesībās paredzēto sodu, par kuru panākta vienošanās — Atšķirība faktū, uz kuriem balstīta apsūdzība, grozīšanas gadījumā)	6
2019/C 263/07	Lieta C-658/17: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 23. maija spriedums (Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedība, ko ierosinājusi WB (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (ES) Nr. 650/2012 — 3. panta 1. punkta g) un i) apakšpunkts — Jēdziens “nolēmums” mantošanas lietā — Jēdziens “publisks akts” mantošanas lietā — Valsts mantošanas apliecības juridiskā kvalifikācija — 3. panta 2. punkts — Jēdziens “tiesa”— Dalībvalsts neveikta tādu notāru paziņošana Eiropas Komisijai, kuri kā ārpustiesas līdzīgi tiesām pilda tiesu funkcijas).	6
2019/C 263/08	Lieta C-664/17: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedums (Areios Pagos (Griekija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ellinika Nafpigeia AE/Panagiotis Anagnostopoulos u.c. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2001/23/EK — Piemērošanas joma — Uzņēmuma daļas īpašumtiesību pāreja — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — Jēdziens “īpašumtiesību pāreja”— Jēdziens “ekonomiskā vienība”— Mātesuzņēmuma daļas saimnieciskās darbības nodošana jaunizveidotam meitasuzņēmumam — Identitāte — Autonomija — Saimnieciskās darbības turpināšana — Saimnieciskās darbības turpināšanas stabilitātes kritērijs — Trešo personu ražošanas faktoru izmantošana — Nodoms likvidēt nodoto ekonomisko vienību).	7
2019/C 263/09	Lieta C-705/17: Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 12. jūnija spriedums (Svea hovrätt (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Patent-och registreringsverket/Mats Hansson (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Preču zīmes — Direktīva 2008/95/EK — 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Sajaukšanas iespēja — Kopējais iespaids — Agrāka preču zīme, kas reģistrēta, pievienojot paziņojumu par atteikšanos — Šādas atteikšanās iedarbība uz agrākās preču zīmes aizsardzības apjomu)	8
2019/C 263/10	Lieta C-720/17: Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 23. maija spriedums (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Mohammed Bilali/Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Patvēruma politika — Alternatīvā aizsardzība — Direktīva 2011/95/ES — 19. pants — Alternatīvās aizsardzības statusa atcelšana — Administrācijas kļūda attiecībā uz faktiskiem apstākļiem)	9
2019/C 263/11	Lieta C-22/18: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedums (Amtsgericht Darmstadt (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — TopFit e.V., Daniele Biffi/Deutscher Leichtathletikverband e.V. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Savienības pilsonība — LESD 18., 21. un 165. pants — Sporta federācijas reglaments — Iespēja kādas dalībvalsts nacionālajās meistaracikstēs piedalīties sportistam amatierim, kuram ir citas dalībvalsts pilsonība — Atšķirīga attieksme pilsonības dēļ — Brīvas pārvietošanās ierobežojums)	10

2019/C 263/12	Lieta C-33/18: Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedums (Cour du travail de Liège (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — V/Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Integrity ASBL (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācija — Migrējoši darba ņēmēji — Regula (EK) Nr. 883/2004 — Pārejas noteikumi — 87. panta 8. punkts — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 14.c panta b) punkts — Darba ņēmējs, kas ir nodarbināts vienā dalībvalstī un strādā kā pašnodarbināta persona otrā dalībvalstī — Atkāpes no principa, ka ir piemērojami tikai vienas valsts tiesību akti — Divkārsa piesaiste — Lūguma personai piemērot atbilstoši Regulai Nr. 883/2004 piemērojamās tiesību aktus iesniegšana).....	10
2019/C 263/13	Lieta C-43/18: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 12. jūnija spriedums (Conseil d'État (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Compagnie d'entreprises CFE SA/Région de Bruxelles-Capitale (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 2001/42/EK — Noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējums — Rīkojums — Noteikšana par īpaši aizsargājamu dabas teritoriju saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK — Aizsardzības mērķu, kā arī atsevišķu preventīvas pasākumu noteikšana — Jēdziens "plāni un programmas"— Pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu)	11
2019/C 263/14	Lieta C-58/18: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedums (Justice de Paix du canton de Visé (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Michel Schyns/Belfius Banque SA (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju tiesību aizsardzība — Direktīva 2008/48/EK — Pienākumi pirms līguma noslēgšanas — 5. panta 6. punkts — Kreditora pienākums sameklēt visiederīgāko kredītu — 8. panta 1. punkts — Kreditora pienākums atturēties no aizdevuma līguma noslēgšanas, ja tam ir šaubas par patērētāja kredītspēju — Kreditora pienākums novērtēt kredīta lietderīgumu)	12
2019/C 263/15	Lieta C-142/18: Tiesas (ceturrtā palāta) 2019. gada 5. jūnija spriedums (Cour d'appel de Bruxelles (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Skype Communications Sàrl/Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/21/EK — 2. panta c) punkts — Jēdziens "elektronisko komunikāciju pakalpojums"— Signālu pārraide — Balss pārraides ar interneta protokolu (VoIP) uz fiksēto un mobilo tālrunu numuriem pakalpojums — SkypeOut pakalpojums).....	13
2019/C 263/16	Lieta C-185/18: Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 12. jūnija spriedums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Oro Efectivo SL/Diputación Foral de Bizkaia (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — 401. pants — Nodokļu neitralitātes princips — Uzņēmuma veikta izstrādājumu ar lielu zelta vai citu dārgmetālu īpatnību iegāde no privātpersonām nolūkā tos pārdot tālāk — Īpašuma atsavināšanas nodoklis)	13
2019/C 263/17	Lieta C-193/18: Tiesas (ceturrtā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedums (Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Google LLC/Vācijas Federatīvā Republika (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/21/EK — 2. panta c) punkts — Jēdziens "elektronisko komunikāciju pakalpojums"— Signālu pārraide — Interneta e-pasta pakalpojums — Gmail pakalpojums).....	14
2019/C 263/18	Lieta C-223/18 P: Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedums — Deichmann SE/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Munich, SL (Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Regula (EK) Nr. 207/2009 — Atcelšanas process — Grafiska preču zīme, kas attēlo krustu uz sporta kurpes sāniem — Pieteikuma par atcelšanu noraidīšana)	15
2019/C 263/19	Lieta C-264/18: Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedums (Grondwettelijk Hof (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — P.M., N.G.d.M., P.V.d.S./Ministerraad (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma procedūras — Direktīva 2014/24/ES — 10. panta c) punkts un d) punkta i), ii) un v) apakšpunkts — Spēkā esamība — Piemērošanas joma — Šķērējtiesas un samierināšanas pakalpojumu, kā arī atsevišķu juridisko pakalpojumu izslēgšana — Vienlīdzīgas attieksmes un subsidiaritātes principi — LESD 49. un 56. pants)	16

2019/C 263/20	Lieta C-317/18: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedums (Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Cátia Correia Moreira/Município de Portimão (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2001/23/EK — Uzņēmumu pāreja — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — “Darba ņēmēja” jēdziens — Būtiskas darba apstākļu izmaiņas, kas ir nelabvēlīgas darba ņēmējam)	16
2019/C 263/21	Lieta C-321/18: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 12. jūnija spriedums (Conseil d'État (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Terre wallonne ASBL/Région wallonne (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 2001/42/EK — Noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējums — Rīkojums — Aizsardzības mērķu noteikšana Natura 2000 tīklam saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK — Jēdziens “plāni un programmas” — Pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu)	17
2019/C 263/22	Lieta C-361/18: Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedums (Szekszárdi Járásbírószág (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ágnes Weil/Géza Gulácsi (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (ES) Nr. 1215/2012 — 66. pants — Piemērojamība laikā — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Materiālā piemērošanas joma — Civillietas un komerciālas — 1. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts — Izslēgtie jautājumi — Laulāto mantiskās attiecības — 54. pants — Lūgums izdot apliecinību par to, ka izcelsmes dalībvalsts tiesas pasludināts spriedums ir izpildāms — Tiesas spriedums par parādu, kurš radies, izbeidzot no neregistrētām partnerattiecībām izrietošas mantiskās attiecības)	18
2019/C 263/23	Lieta C-420/18: Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedums (Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — IO/Inspecteur van de rijksbelastingdienst (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — 9. un 10. pants — Nodokļa maksātājs — Saimnieciska darbība, kas tiek veikta “patstāvīgi” — Jēdziens — Fonda uzraudzības padomes locekļa darbība)	19
2019/C 263/24	Lieta C-503/18 P: Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedums — Inge Barnett/Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (Apelācija — Civildienests — Ierēdnis — Izdienas pensija — Priekšlaicīga pensionēšanās, nesamazinot pensijas tiesības — Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi — VIII pielikuma 9. panta 2. punkts — Vispārīgie īstenošanas noteikumi — Dienesta intereses — Lēmums, kas pieņemts, izpildot Eiropas Savienības Civildienesta tiesas spriedumu — LESD 266. pants — Res judicata spēks)	20
2019/C 263/25	Lieta C-505/18: Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedums (Conseil d'État (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Copebi SCA/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Valsts atbalsts — Lēmums 2009/402/EK — Francijas Republikas īstenojie ārkārtas rīcības plāni augļu un dārzeņu nozarē — Atbalsta nelikumīguma konstatācija — Rīkojums par atgūšanu — Lēmuma piemērošanas joma — Lauksaimniecības ekonomikas komitejas)	20
2019/C 263/26	Apvienotās lietas C-508/18 un C-82/19 PPU: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 27. maija spriedums (Supreme Court, High Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — To Eiropas apcietināšanas orderu izpilde, kuri izsniegti attiecībā uz OG (C-508/18) un PI (C-82/19 PPU) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība — Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Eiropas apcietināšanas orderis — Pamatlēmums 2002/584/TI — 6. panta 1. punkts — Jēdziens “izsniegšanas tiesu iestāde” — Dalībvalsts prokuratūras izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis — Statuss — Pakļautības attiecību ar izpildvaras iestādi esamība — Tieslietu ministra pilnvaras sniegt konkrētus norādījumus — Neatkarības garantijas neesamība)	21
2019/C 263/27	Lieta C-509/18: Tiesas (virspalāta) 2019. gada 27. maija spriedums (Supreme Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tā Eiropas apcietināšanas ordera izpilde, kurš izsniegts attiecībā uz PF (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Eiropas apcietināšanas orderis — Pamatlēmums 2002/584/TI — 6. panta 1. punkts — Jēdziens “izsniegšanas tiesu iestāde” — Dalībvalsts ģenerālprokurora izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis — Statuss — Neatkarības garantija)	22

2019/C 263/28	Lieta C-10/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 3. janvārī iesniedza Tribunalul București (Rumānija) — Wilo Salmson France SAS/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți	23
2019/C 263/29	Lieta C-142/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 19. februārī Dovgan GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-830/16 Monolith Frost GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)	23
2019/C 263/30	Lieta C-267/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 28. martā iesniedza Trgovački sud u Zagrebu (Horvātija) — PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o.	25
2019/C 263/31	Lieta C-307/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 11. aprīlī iesniedza Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Horvātija) — Obala i lučice d.o.o./NLB Leasing d.o.o.	25
2019/C 263/32	Lieta C-308/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. aprīlī iesniedza Curte de Casație și Justiție (Rumānija) — Consiliul Concurenței/Whiteland Import Export SRL	28
2019/C 263/33	Lieta C-309/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 15. aprīlī Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 14. februāra rīkojumu lietā T-709/18 Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos/Komisija.	28
2019/C 263/34	Lieta C-323/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. aprīlī iesniedza Trgovački sud u Zagrebu (Horvātija) — Interplastics s.r.o./Letifico d.o.o.	29
2019/C 263/35	Lieta C-344/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 2. maijā iesniedza Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovēnija) — D.J./Radiotelevizija Slovenija	30
2019/C 263/36	Lieta C-346/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 2. maijā iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH.	31
2019/C 263/37	Lieta C-367/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 8. maijā iesniedza Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (Slovēnija) — Ministrstvo za notranje zadeve/Tax-Fin-Lex d.o.o.	32
2019/C 263/38	Lieta C-420/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 29. maijā iesniedza Riigikohus (Igaunija) — Maksu- ja Tolliamet/Heavyinstall OÜ	32
2019/C 263/39	Lieta C-453/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 13. jūnijā Deutsche Lufthansa AG iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2019. gada 12. aprīļa spriedumu lietā T-492/15 Deutsche Lufthansa AG/Eiropas Komisija.	33
2019/C 263/40	Lieta C-458/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 14. jūnijā ClientEarth ir iesniegusi par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 4. aprīļa spriedumu lietā T-108/17 ClientEarth/Komisija.	35
2019/C 263/41	Lieta C-466/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 18. jūnijā Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2019. gada 9. aprīļa spriedumu lietā T-371/17 — Qualcomm un Qualcomm Europe/Komisija	36

Vispārējā tiesa

2019/C 263/42	Lieta T-478/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 11. jūnija spriedums — Frank/Komisija (Pētniecība un tehnoloģijas attīstība — Pētniecības un inovācijas pamatprogramma (2014. — 2020. gads) — Uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus un saistītās darbības atbilstoši EPP 2016. gada darba programmai — ERCEA lēmums, ar kuru dotācijas pieteikums ir noraidīts kā neatbilstīgs — Administratīvā sūdzība Komisijai — Netiešs lēmums par noraidīšanu — Daļēja nepieņemamība — Tiešs lēmums par noraidīšanu — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā)	38
2019/C 263/43	Lieta T-167/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūnija spriedums — RV/Komisija (Civildienests — Ierēdņi — Civildienesta noteikumu 42.c pants — Atvaļinājuma noteikšana dienesta interesēs — Automātiska pensionēšanās — Nepārsūdzams akts — Daļēja nepieņemamība — Likuma piemērošanas joma — Jautājuma izskatīšana pēc savas ierosmes — Gramatiska, sistēmiska un teleoloģiska interpretācija)	39
2019/C 263/44	Lieta T-248/17 RENV: Vispārējā tiesas 2019. gada 13. jūnija spriedums — CC/Parlaments (Atbildība — Civildienests — Pieņemšana darbā — Atklāts konkurss EUR/A/151/98 — Eiropas Parlamenta kļūdas, kas pieļautas rezerves saraksta pārvaldībā — Mantiskais kaitējums).....	40
2019/C 263/45	Lieta T-462/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 11. jūnija spriedums — TO/EVA (Civildienests — Līgumdarbinieki — Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums — Atlaišana slimības atvaļinājuma laikā — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 16. pants — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 48.panta b) punkts — Civildienesta noteikumu 26. pants — Personas datu apstrāde — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 84. pants — Psiholoģiskā vardarbība)	40
2019/C 263/46	Lieta T-583/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūnija spriedums — EOS Deutscher Inkasso—Dienst/EUIPO — IOS Finance EFC ("IOS FINANCE") (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "IOS FINANCE" reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme "EOS"— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	41
2019/C 263/47	Lieta T-74/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 13. jūnija spriedums — Visi/one/EUIPO — EasyFix (Informācijas plāksne transportlīdzekļiem) (Kopienas dizainparaugs — Spēkā neesamības atzīšanas process — Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlota informācijas plāksne transportlīdzekļiem — Agrāks dizainparaugs — Nodošanas atklātībā pierādījums — Regulas (EK) Nr. 6/2002 7. pants — Spēkā neesamības pamats — Individuāla rakstura neesamība — Informēts lietotājs — Autora brīvības pakāpe — Atšķirīga kopējā iespaida neesamība — Regulas Nr. 6/2002 6. pants un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	42
2019/C 263/48	Lieta T-75/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 13. jūnija spriedums — MPM-Quality/EUIPO — Elton Hodinārkā ("MANUFACTURE PRIM 1949") (Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme "MANUFACTURE PRIM 1949"— Preču zīmes faktiskā izmantošana — Pienākums norādīt pamatojumu)	43
2019/C 263/49	Lieta T-138/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 11. jūnija spriedums — De Esteban Alonso/Komisija (Civildienests — Bijušie ierēdņi — OLAF izmeklēšana — "Eurostat" lieta — Informācijas par faktiem, kas var būt par pamatu krimināllietas ierosināšanai, pārsūtīšana valsts tiesu iestādēm — Potenciāli iesaistīto ierēdņu iepriekšēja neinformēšana — Kaitējums, kas esot nodarīts OLAF un Komisijas rīcības dēļ tiesvedības laikā — Morāls, fizisks un mantisks kaitējums — Cēloņsakarība)	44
2019/C 263/50	Lieta T-291/18: Vispārējā tiesas 2019. gada 12. jūnija spriedums — Biedermann Technologies/EUIPO ("Compliant Constructs") (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes "Compliant Constructs" reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts).....	44

2019/C 263/51	Lieta T-346/18: Vispārējā tiesas 2019. gada 12. jūnija spriedums — Advance Magazine Publishers/EUIPO — Enovation Brands (“VOGUE”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “VOGUE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VOGA”— Administratīvā procesa apturēšana — Regulas (EK) Nr. 2868/95 20. noteikuma 7. punkta c) apakšpunkts (tagad Deleģētās regulas (ES) 2018/625 71. panta 1. punkts) — Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkts)	45
2019/C 263/52	Lieta T-357/18: Vispārējā tiesas 2019. gada 13. jūnija spriedums — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (“HOSPITAL DA LUZ”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “HOSPITAL DA LUZ” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “clínica LALUZ”— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) .	46
2019/C 263/53	Lieta T-392/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 13. jūnija spriedums — Innocenti/EUIPO — Gemelli (“Innocenti”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Innocenti” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “INNOCENTI”— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	47
2019/C 263/54	Lieta T-398/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 13. jūnija spriedums — Pielczyk/EUIPO — Thalgo TCH (“DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM”) (Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “DERMÆPIL sugar epil system”— Agrāka valsts grafiska preču zīme “dermépil”— Relatīvs atteikuma pamats — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 57. panta 2. un 3. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 64. panta 2. un 3. punkts) — Sajaukšanas iespēja — Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas 2017/1001 60. panta 1. punkta a) apakšpunkts), lasot kopsakarā ar minētās regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu (tagad Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Preču salīdzināšana)	47
2019/C 263/55	Lieta T-449/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 6. jūnija spriedums — Ortlieb Sportartikel/EUIPO (Astoņstūra attēlojums) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo astoņstūri, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	48
2019/C 263/56	Lieta T-151/18: Prasība, kas celta 2019. gada 24. jūnijā — VK/Padome	49
2019/C 263/57	Lieta T-317/19: Prasība, kas celta 2019. gada 23. maijā — AMVAC Netherlands/Komisija	50
2019/C 263/58	Lieta T-338/19: Prasība, kas celta 2019. gada 6. jūnijā — UE/Komisija	50
2019/C 263/59	Lieta T-345/19: Prasība, kas celta 2019. gada 10. jūnijā — Santini/Parlaments	51
2019/C 263/60	Lieta T-346/19: Prasība, kas celta 2019. gada 10. jūnijā — Ceravolo/Parlaments	53
2019/C 263/61	Lieta T-347/19: Prasība, kas celta 2019. gada 10. jūnijā — Falqui/Parlaments	54
2019/C 263/62	Lieta T-348/19: Prasība, kas celta 2019. gada 10. jūnijā — Poggiolini/Parlaments	56
2019/C 263/63	Lieta T-351/19: Prasība, kas celta 2019. gada 6. jūnijā — Kipra/EUIPO — Filotas Mpellas & Yios (“Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927”)	56
2019/C 263/64	Lieta T-357/19: Prasība, kas celta 2019. gada 14. jūnijā — Itālija/Komisija	57
2019/C 263/65	Lieta T-359/19: Prasība, kas celta 2019. gada 14. jūnijā — Daimler/Komisija	58

2019/C 263/66	Lieta T-360/19: Prasība, kas celta 2019. gada 14. jūnijā — Jalkh/Parlaments.	60
2019/C 263/67	Lieta T-361/19: Prasība, kas celta 2019. gada 16. jūnijā — CF/Parlaments.	61
2019/C 263/68	Lieta T-363/19: Prasība, kas celta 2019. gada 12. jūnijā — Apvienotā Karaliste/Komisija.	62
2019/C 263/69	Lieta T-364/19: Prasība, kas celta 2019. gada 17. jūnijā — Moretti/Parlaments.	64
2019/C 263/70	Lieta T-365/19: Prasība, kas celta 2019. gada 17. jūnijā — Capraro/Parlaments.	65
2019/C 263/71	Lieta T-366/19: Prasība, kas celta 2019. gada 18. jūnijā — Sboarina/Parlaments.	66
2019/C 263/72	Lieta T-370/19: Prasība, kas celta 2019. gada 19. jūnijā — Spānija/Komisija.	67
2019/C 263/73	Lieta T-371/19: Prasība, kas celta 2019. gada 18. jūnijā — Itinerant Show Room/EUIPO — Forest (“FAKE DUCK”) .	68
2019/C 263/74	Lieta T-372/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. jūnijā — Cellai/Parlaments.	69
2019/C 263/75	Lieta T-373/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. jūnijā — Gatti/Parlaments.	70
2019/C 263/76	Lieta T-374/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. jūnijā — Wuhrrer/Parlaments.	71
2019/C 263/77	Lieta T-376/19: Prasība, kas celta 2019. gada 24. jūnijā — El Corte Inglés/EUIPO — Big Bang (“LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY”) .	72

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

(2019/C 263/01)

Jaunākā publikācija

OV C 255, 29.7.2019.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 246, 22.7.2019.

OV C 238, 15.7.2019.

OV C 230, 8.7.2019.

OV C 220, 1.7.2019.

OV C 213, 24.6.2019.

OV C 206, 17.6.2019.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

VISPĀRĒJĀ TIESA

Tiesneša, kas aizstāj prombūtnē esošu tiesnesi, norīkošanas kārtība

(2019/C 263/02)

1. 2019. gada 10. jūlijā Vispārējā tiesa nolēma, ka kopš 2019. gada 27. septembra Vispārējās tiesas Reglamenta 17. panta 2. punkta otrajā teikumā un 24. panta 2. punkta otrajā teikumā attiecīgi paredzētajos prombūtnes gadījumos Vispārējās tiesas priekšsēdētājs aizstāj prombūtnē esošu tiesnesi.
 2. Ja Vispārējās tiesas priekšsēdētājs ir prombūtnē, viņš savai aizstāšanai norīko Vispārējās tiesas priekšsēdētāja vietnieku atbilstoši Reglamenta 11. panta 1. punktam.
 3. Ja Vispārējās tiesas priekšsēdētāja vietnieks ir prombūtnē, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, ievērojot Reglamenta 8. pantā noteikto rangu kārtību, viņa aizstāšanai norīko tiesnesi, izņemot palātu priekšsēdētājus.
 4. Ja saskaņā ar 3. punktu norīkotais tiesnesis ir prombūtnē un lieta, kurā ir paziņots par prombūtni, ir civildienesta lieta, kā tā ir definēta Vispārējās tiesas 2019. gada 3. jūlija lēmumā par kritērijiem lietu sadalei palātām (OV 2019, C 246, 2. lpp.), vai Reglamenta IV sadaļā paredzētā lieta attiecībā uz intelektuālā īpašuma tiesībām, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs, ievērojot Reglamenta 8. pantā noteikto rangu kārtību, iepriekš minētā tiesneša aizstāšanai norīko tiesnesi, kas darbojas palātā, kura izskata tāda paša veida lietas kā palātā, kurā darbojas prombūtnē esošais tiesnesis.
 5. Lai nodrošinātu līdzsvarotu darba slodzes sadali, Vispārējās tiesas priekšsēdētājs var atkāpties no Reglamenta 8. pantā noteiktās rangu kārtības, kura ir minēta šī lēmuma 3. un 4. punktā.
-

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

**Tiesas (septītā palāta) 2019. gada 5. jūnija spriedums (Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungārija) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) — GT/HS**

(Lieta C-38/17) ⁽¹⁾

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju aizsardzība — Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos —
Direktīva 93/13/EEK — 3. panta 1. punkts — 4. panta 2. punkts — 6. panta 1. punkts — Ārvalsts valūtā izteikts
aizdevuma līgums — Naudas summai, kas patērētājam piešķirta valsts valūtā, piemērojamā valūtas maiņas kursa
paziņošana pēc līguma noslēgšanas)**

(2019/C 263/03)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Budai Központi Kerületi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: GT

Atbildētājs: HS

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 93/13/EEK (1993. gada 5. aprīlis) par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos 3. panta 1. punkts, 4. panta 2. punkts un 6. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kā to interpretējusi šīs dalībvalsts augstākā tiesa, saskaņā ar kuru par spēkā neesošu nav atzīstams tāds ārvalsts valūtā izteikts aizdevuma līgums, kurā, pat ja tajā ir precizēta valsts valūtā izteiktā summa, kas atbilst patērētāja lūgumam piešķirt finanšu līdzekļus, nav norādīts valūtas maiņas kurss, kas piemērojams šai summai, lai noteiktu galīgo aizdevuma summu ārvalsts valūtā, vienlaikus vienā no tā noteikumiem paredzot, ka šo kursu aizdevējs noteiks atsevišķā dokumentā pēc līguma noslēgšanas,

- ja šis noteikums ir formulēts skaidri un saprotami, kā noteikts Direktīvas 93/13 4. panta 2. punktā, tādā ziņā, ka kārtība, kādā aprēķināma šādi veiktā aizdevuma kopsumma, kā arī piemērojamais valūtas kurss ir norādīti pārskatāmi, lai pietiekami informēts, uzmanīgs un apdomīgs vidusmēra patērētājs, pamatojoties uz konkrētiem un saprotamiem kritērijiem, varētu novērtēt viņam no līguma izrietošās ekonomiskās sekas, it īpaši aizņēmuma kopējās izmaksas, vai, ja atklājas, ka minētais noteikums nav formulēts skaidri un saprotami,
- ja minētais noteikums nav negodīgs šīs direktīvas 3. panta 1. punkta izpratnē, vai, ja tas tāds ir, attiecīgais līgums var pastāvēt bez tā Direktīvas 93/13 6. panta 1. punkta izpratnē.

(¹) OV C 178, 6.6.2017.

Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 12. jūnija spriedums (Sąd Najwyższy (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów/Orange Polska S.A.

(Lieta C-628/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju aizsardzība — Direktīva 2005/29/EK — Uzņēmumu negodīga komercprakse pret patērētājiem — Jēdziens “agresīva komercprakse” — Patērētāja pienākums galīgo lēmumu par darījuma veikšanu pieņemt, klātesot kurjeram, kurš viņam ir izsniedzis līguma vispārīgos noteikumus)

(2019/C 263/04)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītājs: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Atbildētājs: Orange Polska S.A.

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004, 2. panta j) punkts un 8. un 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka situācija, kurā tirgotājs telekomunikāciju pakalpojumu sniegšanas līgumus noslēdz vai groza pamatlietā aplūkotajā veidā, atbilstoši kuram patērētājam galīgais lēmums veikt darījumu ir jāpieņem, klātesot kurjeram, no kura patērētājs ir saņēmis līguma paraugu, bet kura klātbūtnē patērētājs nevar brīvi iepazīties ar šā līguma saturu,

— nav uzskatāma par agresīvu komercpraksi visos apstākļos;

- nav uzskatāma par agresīvu komercpraksi nesamērīgas ietekmes dēļ tādēļ vien, ka patērētājs iepriekš un individualizēti, jo īpaši uz savu e-pasta adresi vai dzīvesvietas adresi, nav saņēmis visus līgumu paraugus situācijā, kad šim patērētājam ir bijusi iespēja pirms kurjera apmeklējuma pašam iepazīties ar to saturu, un
- ir uzskatāma par agresīvu komercpraksi nesamērīgas ietekmes dēļ jo īpaši situācijā, kad tirgotājs vai tā kurjers ir rīkojušies negodīgi, piemēram, apgrūtinot patērētāju vai traucējot viņam pieņemt lēmumu attiecībā uz darījuma veikšanu, kā rezultātā uz patērētāju ir ticis izdarīts spiediens, kas būtiski ir ietekmējis patērētāja izvēles brīvību.

(¹) OV C 104, 19.3.2018.

Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 23. maija spriedums (Verwaltungsgericht Oldenburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — ReFood GmbH & Co. KG/Landwirtschaftskammer Niedersachsen

(Lieta C-634/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Atkritumu sūtījumi Eiropas Savienības iekšienē — Regula (EK) Nr. 1013/2006 — 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts — Piemērošanas joma — Regula (EK) Nr. 1069/2009 — Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu uzglabāšana)

(2019/C 263/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Oldenburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: ReFood GmbH & Co. KG

Atbildētāja: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem 1. panta 3. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu sūtījumi, uz kuriem attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1069/2009 (2009. gada 21. oktobris), ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem un atvasinātajiem produktiem, kuri nav paredzēti cilvēku patēriņam, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 1774/2002 (Dzīvnieku izcelsmes blakusproduktu regula), ir izslēgti no Regulas Nr. 1013/2006 tvēruma, izņemot gadījumus, kad Regulā Nr. 1069/2009 ir skaidri paredzēts piemērot Regulu Nr. 1013/2006.

(¹) OV C 52, 12.2.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedums (Tribunale di Brindisi (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret Gianluca Moro

(Lieta C-646/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesiskā sadarbība krimināllietās — Direktīva 2012/13/ES — Tiesības uz informāciju kriminālprocesā — 6. panta 4. punkts — Tiesības uz informāciju par apsūdzību — Informācija par jebkādam izmaiņām sniegtajā informācijā, ja tas ir nepieciešams, lai garantētu taisnīgu procesa norisi — Apsūdzības pamatā esošo faktu juridiskās kvalifikācijas grozīšana — Apsūdzētajai personai liegta iespēja mutvārdu procesā lūgt piespriest valsts tiesībās paredzēto sodu, par kuru panākta vienošanās — Atšķirība faktu, uz kuriem balstīta apsūdzība, grozīšanas gadījumā)

(2019/C 263/06)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Brindisi

Pamata kriminālprocesa dalībnieks

Gianluca Moro

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/13/ES (2012. gada 22. maijs) par tiesībām uz informāciju kriminālprocesā 6. panta 4. punkts un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru apsūdzētā persona mutvārdu procesā var lūgt piespriest sodu, par kuru ir panākta vienošanās, ja tiek grozīta faktu, uz kuriem balstīta apsūdzība, kvalifikācija, taču nevar lūgt tad, ja tiek grozīta apsūdzības pamatā esošo faktu juridiskā kvalifikācija.

⁽¹⁾ OV C 52, 12.2.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 23. maija spriedums (Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedība, ko ierosinājusi WB

(Lieta C-658/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (ES) Nr. 650/2012 — 3. panta 1. punkta g) un i) apakšpunkts — Jēdziens “nolēmums” mantošanas lietā — Jēdziens “publiskais akts” mantošanas lietā — Valsts mantošanas apliecības juridiskā kvalifikācija — 3. panta 2. punkts — Jēdziens “tiesa” — Dalībvalsts neveikta tādu notāru paziņošana Eiropas Komisijai, kuri kā ārpustiesas līdzīgi tiesām pilda tiesu funkcijas)

(2019/C 263/07)

Tiesvedības valoda — poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Pamatlietas puses

WB

piedaloties: Przemysław Bac, kas rīkojas notāra statusā

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 650/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi 3. panta 2. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tam, ka dalībvalsts nav paziņojusi par to, ka notāri pilda tiesas funkcijas, kā paredzēts šajā tiesību normā, nav noteicošas nozīmes, lai kvalificētu šos notārus par “tiesām”.

Regulas Nr. 650/2012 3. panta 2. punkta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds notārs, kurš pēc visu notariālā procedūrā iesaistīto personu kopīga pieteikuma izdod tādu aktu kā pamatlietā aplūkots, nav “tiesa” šīs tiesību normas izpratnē, un tādēļ šīs regulas 3. panta 1. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šāds akts nav “nolēmums” šīs tiesību normas izpratnē.

- 2) Regulas Nr. 650/2012 3. panta 1. punkta i) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda mantošanas apliecība kā pamatlietā aplūkots, ko pēc visu notariālā procedūrā iesaistīto personu kopīga pieteikuma izdevis notārs, ir “publisks akts” šīs tiesību normas izpratnē, kuru var izdot kopā ar šīs regulas 59. panta 1. punkta otrajā daļā minēto veidlapu, kas atbilst Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1329/2014 (2014. gada 9. decembris), ar ko izveido veidlapas, kuras minētas Regulā Nr. 650/2012, 2. pielikumā paredzētajai veidlapai.

⁽¹⁾ OV C 134, 16.4.2018.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedums (Areios Pagos (Grieķija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ellinika Nafpigeia AE/Panagiotis Anagnostopoulos u.c.

(Lieta C-664/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — Direktīva 2001/23/EK — Piemērošanas joma — Uzņēmuma daļas īpašumtiesību pāreja — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — Jēdziens “īpašumtiesību pāreja” — Jēdziens “ekonomiskā vienība” — Mātesuzņēmuma daļas saimnieciskās darbības nodošana jaunizveidotam meitasuzņēmumam — Identitāte — Autonomija — Saimnieciskās darbības turpināšana — Saimnieciskās darbības turpināšanas stabilitātes kritērijs — Trešo personu ražošanas faktoru izmantošana — Nodoms likvidēt nodoto ekonomisko vienību)

(2019/C 263/08)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Areios Pagos

Pamatlietas puses

Prasītājs: Ellinika Nafpigeia AE

Atbildētājs: Panagiotis Anagnostopoulos u.c.

Piedaloties: *Sylogos Ergazomenon Nafpigeion Skaramagka, I TRIAINA, Panellinia Omospondia Ergatoypallilon Metallou (POEM), Geniki Synomospondia Ergaton Ellados (GSEE)*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīva 2001/23 (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmējsabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmējsabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā un it īpaši tās 1. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tā ir piemērojama ražošanas vienības īpašumtiesību pārejai, ja, pirmkārt, persona, kas nodod īpašumtiesības, īpašumtiesību saņēmējs vai šīs abas personas kopā rīkojas ne vien ar mērķi, lai īpašumtiesību saņēmējs turpinātu personas, kas nodod īpašumtiesības, veikto saimniecisko darbību, bet arī ar mērķi vēlāk izbeigt paša īpašumtiesību saņēmēja pastāvēšanu, to likvidējot, un, otrkārt, ja, tā kā attiecīgā vienība nav spējīga sasniegt savu saimniecisko mērķi, neizmantojot trešo personu ražošanas faktorus, tā nav pilnībā autonoma, ar nosacījumu — kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai —, ka, pirmkārt, tiek ievērots Savienības tiesību vispārējais princips, kas neļauj personai, kura nodod īpašumtiesības, un īpašumtiesību saņēmējam mēģināt krāpnieciski vai ļaunprātīgi gūt Direktīvā 2001/23 paredzētās priekšrocības, un, otrkārt, ka attiecīgās ražošanas vienības rīcībā ir pietiekamas garantijas, kas tai nodrošina piekļuvi trešās personas ražošanas faktoriem, lai nebūtu atkarīga no tās vienpusēji pieņemtiem ekonomiskiem lēmumiem.

⁽¹⁾ OV C 32, 29.1.2018.

Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 12. jūnija spriedums (Svea hovrätt (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Patent-och registreringsverket/Mats Hansson

(Lieta C-705/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Preču zīmes — Direktīva 2008/95/EK — 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Sajaukšanas iespēja — Kopējais iespaids — Agrāka preču zīme, kas reģistrēta, pievienojot paziņojumu par atteikšanos — Šādas atteikšanās iedarbība uz agrākās preču zīmes aizsardzības apjomu)

(2019/C 263/09)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Svea hovrätt

Pamatlietas puses

Prasītāja: Patent-och registreringsverket

Atbildētājs: Mats Hansson

Rezolutīvā daļa

No visiem iepriekš izklāstītajiem apsvērumiem izriet, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/95/EK (2008. gada 22. oktobris), ar ko tuvinā dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 4. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā netiek pieļauts tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts paziņojums par atteikšanos, kura rezultātā no kombinētas preču zīmes atbilstošo faktoru analīzes ir izslēgts šajā paziņojumā minētais elements, lai noskaidrotu sajaukšanas iespējas esamību šīs tiesību normas izpratnē vai piešķirtu šādam elementam uzreiz un pastāvīgi ierobežotu nozīmīgumu šajā analīzē.

⁽¹⁾ OV C 83, 5.3.2018.

Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 23. maija spriedums (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Mohammed Bilali/Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Lieta C-720/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa — Patvēruma politika — Alternatīvā aizsardzība — Direktīva 2011/95/ES — 19. pants — Alternatīvās aizsardzības statusa atcelšana — Administrācijas kļūda attiecībā uz faktiskiem apstākļiem)

(2019/C 263/10)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: Mohammed Bilali

Atbildētājs: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu un par piešķirtās aizsardzības saturu 19. panta 1. punkts, to lasot kopā ar tās 16. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstij ir jāatceļ alternatīvās aizsardzības statuss, ja tā ir piešķirusi šo statusu, lai gan šīs piešķiršanas nosacījumi nebija izpildīti, un ir pamatojusies uz faktiem, kuri, kā izrādījās vēlāk, bija kļūdaini, kaut arī attiecīgajai personai nevar pārņemt, ka tā šajā gadījumā būtu maldinājusi minēto dalībvalsti.

⁽¹⁾ OV C 104, 19.3.2018.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedums (Amtsgericht Darmstadt (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — TopFit e.V., Daniele Biffi/Deutscher Leichtathletikverband e.V.

(Lieta C-22/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Savienības pilsonība — LESD 18., 21. un 165. pants — Sporta federācijas reglaments — Iespēja kādas dalībvalsts nacionālajās meistarsacīkstēs piedalīties sportistam amatierim, kuram ir citas dalībvalsts pilsonība — Atšķirīga attieksme pilsonības dēļ — Brīvas pārvietošanās ierobežojums)

(2019/C 263/11)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Darmstadt

Pamatlietas puses

Prasītāji: TopFit e.V., Daniele Biffi

Atbildētāja: Deutscher Leichtathletikverband e.V.

Rezolutīvā daļa

LESD 18., 21. un 165. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds nacionālās sporta federācijas regulējums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar kuru Eiropas Savienības pilsonis, kas ir citas dalībvalsts valstspiederīgais un ilgus gadus dzīvo federācijas atrašanās vietas dalībvalsts teritorijā, tur nodarbojamies ar amatieru skriešanas sportu senioru kategorijā, nedrīkst piedalīties nacionālajās meistarsacīkstēs šajās disciplīnās tādā pašā statusā kā attiecīgās dalībvalsts pilsoņi vai drīkst tajās piedalīties tikai “ārpus vērtējuma” jeb “bez vērtējuma”, kā arī bez iespējas piedalīties finālā un iegūt nacionālā čempiona titulu, ja vien šis regulējums nav attaisnots ar apsvērumiem, kas ir objektīvi un samērīgi ar leģitīmi izvirzīto mērķi; un to noskaidrot ir iesniedzējtiesas ziņā.

⁽¹⁾ OV C 123, 9.4.2018.

Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedums (Cour du travail de Liège (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — V/Institut national d’assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Securex Integrity ASBL

(Lieta C-33/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinācija — Migrējoši darba ņēmēji — Regula (EK) Nr. 883/2004 — Pārejas noteikumi — 87. panta 8. punkts — Regula (EEK) Nr. 1408/71 — 14.c panta b) punkts — Darba ņēmējs, kas ir nodarbināts vienā dalībvalstī un strādā kā pašnodarbināta persona otrā dalībvalstī — Atkāpes no principa, ka ir piemērojami tikai vienas valsts tiesību akti — Divkāŗša piesaiste — Lūguma personai piemērot atbilstoši Regulai Nr. 883/2004 piemērojamās tiesību aktus iesniegšana)

(2019/C 263/12)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour du travail de Liège

Pamatlietas puses

Prasītājs: V

Atbildētāja: Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants, Securex Integrity ASBL

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 988/2009 (2009. gada 16. septembris), 87. panta 8. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka personai — kura dienā, kad kļuva piemērojama Regula Nr. 883/2004, gan strādāja algotu darbu vienā dalībvalstī, gan veica darbību pašnodarbinātas personas statusā kādā citā dalībvalstī un kurai tādējādi bija saistoši abu šo dalībvalstu tiesību akti sociālā nodrošinājuma jomā — nebija jāiesniedz skaidri izteikts lūgums, lai uz to tiktu attiecināti tiesību akti, kas piemērojami saskaņā ar Regulu Nr. 883/2004, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 988/2009.

(¹) OV C 112, 26.3.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 12. jūnija spriedums (Conseil d'État (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Compagnie d'entreprises CFE SA/Région de Bruxelles-Capitale

(Lieta C-43/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 2001/42/EK — Noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējums — Rīkojums — Noteikšana par īpaši aizsargājamu dabas teritoriju saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK — Aizsardzības mērķu, kā arī atsevišķu prevencijas pasākumu noteikšana — Jēdziens “plāni un programmas” — Pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu)

(2019/C 263/13)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Compagnie d'entreprises CFE SA

Atbildētājs: Région de Bruxelles-Capitale

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu 3. panta 2. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, neskarot pārbaudes, kuras jāveic iesniedzējtiesai, tāds rīkojums, kāds aplūkots pamatlietā, ar ko dalībvalsts nosaka īpaši aizsargājamu dabas teritoriju (ĪADT) un paredz aizsardzības mērķus, kā arī atsevišķus preventīvas pasākumus, nav to “plānu un programmu” vidū, attiecībā uz kuriem ir obligāti jāveic ietekmes uz vidi novērtējums.

(¹) OV C 112, 26.3.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedums (Justice de Paix du canton de Visé (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Michel Schyns/Belfius Banque SA

(Lieta C-58/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju tiesību aizsardzība — Direktīva 2008/48/EK — Pienākumi pirms līguma noslēgšanas — 5. panta 6. punkts — Kreditora pienākums sameklēt visiederīgāko kredītu — 8. panta 1. punkts — Kreditora pienākums atturēties no aizdevuma līguma noslēgšanas, ja tam ir šaubas par patērētāja kredīspēju — Kreditora pienākums novērtēt kredīta lietderīgumu)

(2019/C 263/14)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Justice de Paix du canton de Visé

Pamatlietas puses

Prasītājs: Michel Schyns

Atbildētāja: Belfius Banque SA

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/48/EK (2008. gada 23. aprīlis) par patēriņa kredītlīgumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 87/102/EEK, 5. panta 6. punkts ir interpretējams tādējādi, ka ar to nav nesaderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā kreditoriem vai kredīta starpniekiem ir uzlikts pienākums savu parasti piedāvāto kredītlīgumu vidū sameklēt veida un apmēra ziņā visiederīgāko kredītu, ņemot vērā patērētāja finansiālo situāciju līguma noslēgšanas dienā un kredīta mērķi.
- 2) Direktīvas 2008/48 5. panta 6. punkts un 8. panta 1. punkts ir interpretējami tādējādi, ka ar tiem nav nesaderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, ar ko kreditoram ir uzlikts pienākums atturēties no kredīta līguma noslēgšanas, ja tas, pārbaudījis patērētāja kredīspēju, nevar saprātīgi uzskatīt, ka pēdējais minētais spēs izpildīt no plānotā līguma izrietošās saistības.

(¹) OV C 166, 14.5.2018.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 5. jūnija spriedums (Cour d'appel de Bruxelles (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Skype Communications Sàrl/Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Lieta C-142/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/21/EK — 2. panta c) punkts — Jēdziens “elektronisko komunikāciju pakalpojums” — Signālu pārraide — Balss pārraides ar interneta protokolu (VoIP) uz fiksēto un mobilo tālrunu numuriem pakalpojums — SkypeOut pakalpojums)

(2019/C 263/15)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Bruxelles

Pamatlietas puses

Prasītāja: Skype Communications Sàrl

Atbildētājs: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/140/EK (2009. gada 25. novembris), 2. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka programmatūras radītāja izveidotā funkcija, kas piedāvā VoIP pakalpojumu un kas ļauj lietotājam no termināļa zvanīt uz valsts numurēšanas plāna fiksētā vai mobila tālruņa numuru caur kādas dalībvalsts PSTN, ir “elektronisko komunikāciju pakalpojums” šīs tiesību normas izpratnē, ja minētais pakalpojums nozīmē, pirmkārt, ka programmas radītājam tiek maksāta atlīdzība un, otrkārt, ka pēdējais minētais noslēdz līgumus ar telekomunikāciju pakalpojumu sniedzējiem, kuriem ir atbilstošas atļaujas, lai pārraidītu un pabeigtu zvanus uz PSTN.

⁽¹⁾ OV C 161, 7.5.2018.

Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 12. jūnija spriedums (Tribunal Supremo (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Oro Efectivo SL/Diputación Foral de Bizkaia

(Lieta C-185/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — 401. pants — Nodokļu neitralitātes princips — Uzņēmuma veikta izstrādājumu ar lielu zelta vai citu dārgmetālu īpatnību iegāde no privātpersonām nolūkā tos pārdot tālāk — Īpašuma atsavināšanas nodoklis)

(2019/C 263/16)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo

Pamatlietas puses

Prasītāja: Oro Efectivo SL

Atbildētāja: Diputación Foral de Bizkaia

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu un nodokļu neitralitātes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkots, kurā paredzēta tāda netieša nodokļa par īpašuma atsavināšanu, kas nav PVN, piemērošana darījumiem, kuros uzņēmums no privātpersonām iegādājas izstrādājumus ar lielu zelta vai citu dārgmetālu īpatsvaru nolūkā izmantot šīs preces minētā uzņēmuma saimnieciskajā darbībā un tos pārdod tālāk uzņēmumiem, kas specializējušies lietņu vai dažādu dārgmetālu izstrādājumu izgatavošanā, lai tās tiktu apstrādātas un no jauna laistas tirdzniecības apritē.

⁽¹⁾ OV C 182, 28.5.2018.

Tiesas (ceturtā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedums (Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Google LLC/Vācijas Federatīvā Republika

(Lieta C-193/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Elektronisko komunikāciju tīkli un pakalpojumi — Direktīva 2002/21/EK — 2. panta c) punkts — Jēdziens “elektronisko komunikāciju pakalpojums” — Signālu pārraide — Interneta e-pasta pakalpojums — Gmail pakalpojums)

(2019/C 263/17)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Pamatlietas puses

Prasītāja: Google LLC

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (pamatdirektīva), kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/140/EK (2009. gada 25. novembris), 2. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds interneta e-pasta pakalpojums, kas neietver piekļuves internetam nodrošināšanu, kā Google sniegtais Gmail pakalpojums nav pakalpojums, kas pilnīgi vai galvenokārt sastāv no signālu pārraidīšanas elektronisko komunikāciju tīklos, un tātad tas nav “elektronisko komunikāciju pakalpojums” šīs tiesību normas izpratnē.

(¹) OV C 211, 18.6.2018.

Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedums — Deichmann SE/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Munich, SL

(Lieta C-223/18 P) (¹)

(Apelācija — Eiropas Savienības preču zīme — Regula (EK) Nr. 207/2009 — Atcelšanas process — Grafiska preču zīme, kas attēlo krustu uz sporta kurpes sāniem — Pieteikuma par atcelšanu noraidīšana)

(2019/C 263/18)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Deichmann SE (pārstāve: C. Onken, advokāte)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) (pārstāvis: D. Gája), Munich, SL (pārstāvji: J. Güell Serra un M. del Mar Guix Vilanova, advokāti)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Deichmann SE atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 249, 16.7.2018.

Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedums (Grondwettelijk Hof (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — P.M., N.G.d.M., P.V.d.S./Ministerraad

(Lieta C-264/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Būvdarbu, piegādes un pakalpojumu publiskā iepirkuma procedūras — Direktīva 2014/24/ES — 10. panta c) punkts un d) punkta i), ii) un v) apakšpunkts — Spēkā esamība — Piemērošanas joma — Šķērējietesas un samierināšanas pakalpojumu, kā arī atsevišķu juridisko pakalpojumu izslēgšana — Vienlīdzīgas attieksmes un subsidiaritātes principi — LESD 49. un 56. pants)

(2019/C 263/19)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Grondwettelijk Hof

Pamatlietas puses

Prasītāji: P.M., N.G.d.M., P.V.d.S.

Atbildētāja: Ministerraad

Rezolutīvā daļa

Jautājuma pārbaudē nav atklājies neviens apstāklis kas varētu ietekmēt Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK, 10. panta c) punkta un d) punkta i), ii) un v) apakšpunkta normu spēkā esamību vienlīdzīgas attieksmes un subsidiaritātes principu, kā arī LESD 49. un 56. panta aspektā.

⁽¹⁾ OV C 276, 6.8.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedums (Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Cátia Correia Moreira/Município de Portimão

(Lieta C-317/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2001/23/EK — Uzņēmumu pāreja — Darba ņēmēju tiesību aizsardzība — “Darba ņēmēja” jēdziens — Būtiskas darba apstākļu izmaiņas, kas ir nelabvēlīgas darba ņēmējam)

(2019/C 263/20)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Pamatlietas puses

Prasītāja: Cátia Correia Moreira

Atbildētāja: Município de Portimão

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīva 2001/23/EK (2001. gada 12. marts) par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku tiesību aizsardzību uzņēmumu, uzņēmēj sabiedrību vai uzņēmumu vai uzņēmēj sabiedrību daļu īpašnieka maiņas gadījumā, it īpaši tās 2. panta 1. punkta d) apakšpunkts, ir jāinterpretē tādējādi, ka persona, kura ar īpašumtiesības nododošo uzņēmumu ir noslēgusi līgumu par uzticības amata pienākumu pildīšanu pamatlietā aplūkotā valsts tiesību akta izpratnē, var tikt uzskatīta par “darba ņēmēju” un tādējādi var saņemt šajā direktīvā nodrošināto aizsardzību, tomēr ar nosacījumu, ka viņa ar šo tiesisko regulējumu ir aizsargāta kā darbiniece un ka īpašumtiesību nodošanas brīdī viņai bija darba līgums, kas ir jānoskaidro iesniedzējtiesai.
- 2) Direktīva 2001/23, lasot to kopsakarā ar LES 4. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā ir paredzēts, ka īpašumtiesību maiņas gadījumā šīs direktīvas izpratnē, tā kā īpašumtiesību pārņēmējs ir pašvaldība, attiecīgajiem darba ņēmējiem, no vienas puses, ir jāpiedalās atklātā atlases procedūrā un, no otras puses, jāstājas jaunās tiesiskajās attiecībās ar īpašumtiesību pārņēmēju.

⁽¹⁾ OV C 268, 30.7.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 12. jūnija spriedums (Conseil d’État (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Terre wallonne ASBL/Région wallonne

(Lieta C-321/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vide — Direktīva 2001/42/EK — Noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējums — Rīkojums — Aizsardzības mērķu noteikšana Natura 2000 tīklam saskaņā ar Direktīvu 92/43/EEK — Jēdziens “plāni un programmas” — Pienākums veikt ietekmes uz vidi novērtējumu)

(2019/C 263/21)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d’État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Terre wallonne ASBL

Atbildētājs: Région wallonne

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/42/EK (2001. gada 27. jūnijs) par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu 3. panta 2. un 4. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds rīkojums, kāds aplūkots pamatlietā, ar ko dalībvalsts iestāde reģionālā mērogā nosaka tādas aizsardzības mērķus Natura 2000 tīklam, kuriem ir indikatīvs spēks, lai gan teritoriju mērogā noteiktajiem mērķiem ir normatīvs spēks, nav to “plānu un programmu” vidū šīs direktīvas izpratnē, attiecībā uz kuriem ir obligāti jāveic ietekmes uz vidi novērtējums.

⁽¹⁾ OV C 259, 23.7.2018.

Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedums (Szekszárdi Járásbíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ágnes Weil/Géza Gulácsi

(Lieta C-361/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (ES) Nr. 1215/2012 — 66. pants — Piemērojamība laikā — Regula (EK) Nr. 44/2001 — Materiālā piemērošanas joma — Civillietas un komercietas — 1. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts — Izslēgtie jautājumi — Laulāto mantiskās attiecības — 54. pants — Lūgums izdot apliecību par to, ka izcelsmes dalībvalsts tiesas pasludināts spriedums ir izpildāms — Tiesas spriedums par parādu, kurš radies, izbeidzot no neregistrētām partnerattiecībām izrietošas mantiskās attiecības)

(2019/C 263/22)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Szekszárdi Járásbíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ágnes Weil

Atbildētājs: Géza Gulácsi

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 54. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts tiesai, kurā iesniegts lūgums izdot apliecību par izcelsmes dalībvalsts tiesas taisīta sprieduma izpildāmību, tādā situācijā kā pamatlietā, kad izpildāmo spriedumu pasludinājusī tiesa, to taisot, nav lēmusi par šīs regulas piemērojamību, ir jāpārbauda, vai lieta ietilpst minētās regulas piemērošanas jomā.

- 2) Regulas Nr. 44/2001 1. panta 1. punkts un 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda lieta kā pamatliesa, kuras priekšmets ir lūgums izbeigt mantiskās attiecības, kas izriet no neregistrētām partnerattiecībām, ir pieskaitāma “civillietām un komercietām” šī 1. punkta izpratnē un tādējādi ietilpst šīs regulas materiālajā piemērošanas jomā.

(¹) OV C 311, 3.9.2018.

**Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedums (Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nīderlande) lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) — IO/Inspecteur van de rijksbelastingdienst**

(Lieta C-420/18) (¹)

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — 9. un
10. pants — Nodokļa maksātājs — Saimnieciska darbība, kas tiek veikta “patstāvīgi” — Jēdziens — Fonda
uzraudzības padomes locekļa darbība)**

(2019/C 263/23)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Pamatlietas puses

Prasītājs: IO

Atbildētājs: Inspecteur van de rijksbelastingdienst

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 9. un 10. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka saimniecisko darbību patstāvīgi neveic tāds fonda uzraudzības padomes loceklis, kāds ir prasītājs pamatlietā, kas, lai gan viņu nesaista nekāda hierarhiskas padotības saikne ar šā fonda vadības struktūru, kā arī viņš nav saistīts ar šādu saikni ar šā fonda uzraudzības padomi šīs padomes locekļa darbības veikšanā, nerīkojas savā vārdā vai interesēs, par to pats neuzņemoties atbildību, bet gan rīkojas šīs pašas padomes interesēs, tai uzņemoties atbildību, un viņš arī neuzņemas ekonomisko risku, kas izriet no viņa darbības, jo saņem fiksētu atalgojumu, kas nav atkarīgs no viņa dalības sanāksmēs vai faktiski nostrādāto stundu skaita.

(¹) OV C 319, 10.9.2018.

Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 6. jūnija spriedums — Inge Barnett/Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja

(Lieta C-503/18 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Civildienests — Ierēdnis — Izdienas pensija — Priekšlaicīga pensionēšanās, nesamazinot pensijas tiesības — Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi — VIII pielikuma 9. panta 2. punkts — Vispārīgie īstenošanas noteikumi — Dienesta intereses — Lēmums, kas pieņemts, izpildot Eiropas Savienības Civildienesta tiesas spriedumu — LESD 266. pants — Res judicata spēks)

(2019/C 263/24)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Inge Barnett (pārstāvji: S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja (pārstāvji: M. Pascua Mateo, A. Carvajal un L. Camarena Januzec, kam palīdz M. Troncoso Ferrer, abogado, un F.-M. Hilaire, advokāts)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Inge Barnett sedz savus un atlīdzina Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas (EESK) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 381, 22.10.2018.

Tiesas (piektā palāta) 2019. gada 13. jūnija spriedums (Conseil d'État (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Copebi SCA/Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

(Lieta C-505/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Valsts atbalsts — Lēmums 2009/402/EK — Francijas Republikas īstenotie ārkārtas rīcības plāni augļu un dārzeņu nozarē — Atbalsta nelikumīguma konstatācija — Rīkojums par atgūšanu — Lēmuma piemērošanas joma — Lauksaimniecības ekonomikas komitejas)

(2019/C 263/25)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Copebi SCA

Atbildētāja: Établissement national des produits de l'agriculture et de la mer (FranceAgriMer)

Piedaloties: Ministre de l'Agriculture et de l'Alimentation

Rezolutīvā daļa

Komisijas Lēmums 2009/402/EK (2009. gada 28. janvāris) par “ārkārtas rīcības plāniem” augļu un dārzeņu nozarē, kurus īstenojusi Francija, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas attiecas uz atbalstu, ko Office national interprofessionnel des fruits, des légumes et de l'horticulture [Valsts augļu, dārzeņu un augkopības starpnozaru birojs] (Oniflhor) izmaksāja comité économique bigarreau industrie [Bigarreau šķirnes ķiršu rūpnieciskās pārstrādes ekonomikas lietu komitejai] (CEBI) un ko bigarreau šķirnes ķiršu audzētājiem rūpnieciskai pārstrādei piešķirta ražotāju grupas, kas ir šīs komitejas biedres, pat ja, pirmkārt, šī komiteja nav viena no astoņām šajā lēmumā minētajām lauksaimniecības ekonomikas komitejām un, otrkārt, šis atbalsts, atšķirībā no minētajā lēmumā aprakstītā finansēšanas mehānisma, tika finansēts tikai ar Oniflhor subsīdijām, nevis arī ar ražotāju brīvprātīgām iemaksām.

(¹) OV C 364, 8.10.2018.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 27. maija spriedums (Supreme Court, High Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — To Eiropas apcietināšanas orderu izpilde, kuri izsniegti attiecībā uz OG (C-508/18) un PI (C-82/19 PPU)

(Apvienotās lietas C-508/18 un C-82/19 PPU) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība — Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Eiropas apcietināšanas orderis — Pamatlēmums 2002/584/TI — 6. panta 1. punkts — Jēdziens “izsniegšanas tiesu iestāde” — Dalībvalsts prokuratūras izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis — Statuss — Pakļautības attiecību ar izpildvaras iestādi esamība — Tieslietu ministra pilnvaras sniegt konkrētus norādījumus — Neatkarības garantijas neesamība)

(2019/C 263/26)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court, High Court (Īrija)

Pamatlietas puses

OG (C-508/18) un PI (C-82/19 PPU)

Rezolutīvā daļa

- 1) Lietas C-508/18 un C-82/19 PPU apvienot sprieduma taisīšanai.
- 2) Jēdziens “izsniegšanas tiesu iestāde” Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), 6. panta 1. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neietver dalībvalsts prokuratūras, kurām pastāv risks, ka tās tieši vai netieši varētu tikt pakļautas izpildvaras, piemēram, tieslietu ministra, konkrētiem rīkojumiem vai norādījumiem, tām pieņemot lēmumu par Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanu.

⁽¹⁾ OV C 364, 8.10.2018.
OV C 122, 1.4.2019.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 27. maija spriedums (Supreme Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tā Eiropas apcietināšanas ordera izpilde, kurš izsniegts attiecībā uz PF

(Lieta C-509/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Eiropas apcietināšanas orderis — Pamatlēmums 2002/584/TI — 6. panta 1. punkts — Jēdziens “izsniegšanas tiesu iestāde” — Dalībvalsts ģenerālprokurora izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis — Statuss — Neatkarības garantija)

(2019/C 263/27)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puse

PF

Rezolutīvā daļa

Jēdziens “izsniegšanas tiesu iestāde” Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Pamatlēmumu 2009/299/TI (2009. gada 26. februāris), 6. panta 1. punkta izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ietver dalībvalsts ģenerālprokuroru, kuram, esot strukturāli neatkarīgam no tiesu varas, ir kompetence veikt kriminālvajāšanu un kura statuss šajā dalībvalstī piešķir tam neatkarību no izpildvaras, izsniedzot Eiropas apcietināšanas orderi.

⁽¹⁾ OV C 364, 8.10.2018.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 3. janvārī iesniedza Tribunalul București (Rumānija) — Wilo Salmson France SAS/Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

(Lieta C-10/19)

(2019/C 263/28)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul București

Pamatlietas puses

Prasītāja: Wilo Salmson France SAS

Atbildētāji: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București — Administrația Fiscală pentru Contribuabili Nerezidenți

Tiesa (sestā palāta) ar 2019. gada 5. jūnija rīkojumu atzina lūgumu sniegt prejudiciālo nolēmumu par acīmredzami nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 19. februārī Dovgan GmbH iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-830/16 Monolith Frost GmbH/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

(Lieta C-142/19 P)

(2019/C 263/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Dovgan GmbH (pārstāvis: C. Rohnke, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs un Monolith Frost GmbH

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-830/16;

— līdz ar to noraidīt prasību.

Pamati un galvenie argumenti

Kā pārkāpumus, uz kuriem ir balstīta apelācijas sūdzība, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda Savienības tiesību pārkāpumus, kā arī pierādījumu sagrozišanu.

1. Pierādījumu sagrozišana

Pretēji tam, ko Vispārējā tiesa esot uzskatījusi [pārsūdzēta sprieduma] 55. punktā, *Amtsgericht Köln* [Kēlnes pirmās instances tiesa] neesot uzskatījusi, ka būtiska Vācijas iedzīvotāju daļa runā krievu valodā.

Pretēji tam, ko Vispārējā tiesa ir uzskatījusi pārsūdzēta sprieduma 64. punktā, *EUIPO* Apelācijas padome esot apšaubījusi Anulēšanas nodaļas lēmumu, saskaņā ar kuru vārds “пломбир” [*plombir*] agrākajā PSRS esot ticis izmantots, lai apzīmētu krējuma saldējuma veidu.

2. Vispārējās tiesas Reglamenta 85. panta 3. punkta pārkāpums

Vispārējā tiesa esot pārkāpusi sava Reglamenta 85. panta 3. punktu, jo tā prettiesiski neesot ņēmusi vērā personas, kas iestājušies lietā, norādīto *Bundesgerichtshof* [Federālā augstākā tiesa] 2017. gada 6. jūlija nolēmumu. Tas, ka šis nolēmums ir ticis iesniegts tikai tiesvedības mutvārdu daļā, esot attaisnots ar nolēmuma pieņemšanas brīdi. Turklāt runa esot bijusi par pierādījumu atspēkojumu atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 92. panta 7. punktam.

3. Vispārējās tiesas Reglamenta 85. panta 1. punkta pārkāpums

[Pārsūdzētā sprieduma] 69. punktā Vispārējā tiesa esot kļūdaini atsaukusies uz prasītājas sniegtajiem pielikumiem K 16 un K 17. Prasītāja tos esot iesniegusi novēloti, un tāpēc saskaņā ar Reglamenta 85. panta 1. punktu tie vairs neesot varējuši tikt ņemti vērā.

4. Pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums

Pārsūdzētajā spriedumā neesot norādīts pietiekams pamatojums Vispārējās tiesas pieņemumam, ka nozīmīga pilsoņu daļa Baltijas valstīs pazīst krievu valodas vārda “пломбир” nozīmi. It īpaši neesot pamatojuma konstatējumam, ka šajā ziņā runa būtu par pamata vārdu krājuma vārdu, kuru saprot arī personas, kuru dzimtā valoda nav krievu.

Spriedumā (it īpaši 64. un 65. punktā) neesot arī pietiekama pamatojuma tam, kāpēc vārda “пломбир” gadījumā agrākajā PSRS runa nevarētu būt par fantāzijas radītu apzīmējumu vai produkta preču zīmi.

Visbeidzot spriedumā (66. punkts) neesot pamatots, kāpēc tikai no tā, ka apzīmējums ir minēts GOST standartā, varētu izdarīt secinājumu, ka runa ir par “bieži izmantojamu jēdzienu” krievu valodā, un kāpēc sabiedrībai Eiropas Savienībā šim standartam būtu jābūt zināmam.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 28. martā iesniedza Trgovački sud u Zagrebu (Horvātija) — PARKING d.o.o./SAWAL d.o.o.

(Lieta C-267/19)

(2019/C 263/30)

Tiesvedības valoda — horvātu

Iesniedzējtiesa

Trgovački sud u Zagrebu

Pamatlietas puses

Prasītāja: PARKING d.o.o.

Atbildētāja: SAWAL d.o.o.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā Tiesas spriedumus lietās C-484/15 un C-551/15, ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punktu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 18. pantu ir saderīga tāda valsts tiesību norma kā *Ovršni zakon* (Likums par piespiedu izpildi) (publicēts *Narodne novine* Nr. 112/12, Nr. 25/13, Nr. 93/14, Nr. 55/16 un Nr. 73/17) 1. pants, ar ko notāriem ir piešķirtas pilnvaras veikt prasījumu piespiedu piedziņu uz publiska akta pamata, izdodot izpildrakstu kā izpildes dokumentu, bez Horvātijas Republikā reģistrētās juridiskās personas, kas ir parādniece, skaidri paustas piekrišanas?
- 2) Vai Tiesas 2017. gada 9. marta spriedumos *Zulfikarpašić* (C-484/15, EU:C:2017:199) un *Pula Parking* (C-551/15, EU:C:2017:193) sniegto interpretāciju var piemērot iepriekš izklāstītajai lietai *Povrv-1614/2018*, kas ir jāizskata iesniedzējtiesai, un — konkrētāk — vai Regula Nr. 1215/2012 ir jāinterpretē tādējādi, ka Horvātijā notāri, kas savu pilnvaru robežās, kuras tiem ir piešķirtas valsts tiesībās, rīkojas piespiedu izpildes procedūrās uz “publiska akta” pamata, kurās atbildētāji izpildes procedūrā ir citās Eiropas Savienības dalībvalstīs reģistrētas juridiskas personas, neietilpst jēdzienā “tiesa” minētās regulas izpratnē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 11. aprīlī iesniedza Visoki trgovački sud Republike Hrvatske (Horvātija) — Obala i lučice d.o.o./NLB Leasing d.o.o.

(Lieta C-307/19)

(2019/C 263/31)

Tiesvedības valoda — horvātu

Iesniedzējtiesa

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske

Pamatlietas puses

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Obala i lučice d.o.o.

Otra puse apelācijas tiesvedībā: NLB Leasing d.o.o.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai notāri ir pilnvaroti veikt dokumentu izsniegšanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs⁽¹⁾, kad tie paziņo savus lēmumus lietās, kurās Regula Nr. 1215/2012⁽²⁾ nav piemērojama tāpēc, ka Horvātijā notāri neietilpst jēdzienā “tiesa” Regulas Nr. 1215/2012 izpratnē tad, kad viņi īsteno pilnvaras, kas valsts tiesībās viņiem ir piešķirtas procedūrās, kurās piespiedu izpilde ir veicama, pamatojoties uz “publisku aktu”? Proti, vai, īstenojot pilnvaras, kas valsts tiesībās notāriem ir piešķirtas procedūrās, kurās piespiedu izpilde ir veicama, pamatojoties uz “publisku aktu”, šie notāri — lai arī neietilpdami Regulā Nr. 1215/2012 minētajā jēdzienā “tiesa” — var piemērot Regulas (EK) Nr. 1393/2007 noteikumus par dokumentu izsniegšanu?
- 2) Vai var uzskatīt, ka novietošana stāvvietā uz ielas un uz koplietošanas ceļa, ja tiesības iekasēt maksu ir noteiktas *Zakon o sigurnosti prometa na cestama* (Likums par ceļu satiksmes drošību) un noteikumos par pašvaldības kā publisko tiesību subjekta darbību, ir civillietas tiesu jurisdikciju, kā arī spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās reglamentējošās Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (pārstrādāta versija) izpratnē, īpaši ņemot vērā, ka brīdī, kad tiek konstatēta tāda transportlīdzekļa esamība, kuram nav stāvvietas talona vai kuram ir nederīgs stāvvietas talons, uz šo transportlīdzekli nekavējoties tiek attiecināts pienākums samaksāt talonu pa visu dienu tā, it kā tas stāvvietā būtu bijis novietots visu dienu, neatkarīgi no precīza stāvvietas izmantošanas ilguma, tādējādi šādas dienas maksas iekasēšanai ir sankcijas raksturs un turklāt dažās dalībvalstīs šāda novietošana stāvvietā tiek uzskatīta par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu?
- 3) Vai iepriekš minētajās tiesvedībās saistībā ar transportlīdzekļa novietošanu uz ielas un uz koplietošanas ceļa, ja tiesības iekasēt maksu ir noteiktas Likumā par ceļu satiksmes drošību un noteikumos par pašvaldības kā publisko tiesību subjekta darbību, tiesas var izsniegt dokumentu atbildētājiem citā dalībvalstī, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu un komercietu dokumentu izsniegšanu Eiropas Savienības dalībvalstīs?

Ja, pamatojoties uz iepriekš minētajiem jautājumiem, tiktu atzīts, ka šāda veida novietošana stāvvietā ir civillietas, tiek uzdoti šādi papildu jautājumi:

- 4) Šajā lietā tiek piemērota prezumpcija, ka ir noslēgts līgums par minēto novietošanu stāvvietā uz ielas noteiktā vietā, izmantojot horizontālu un/vai vertikālu marķējumu, proti, tiek uzskatīts, ka, novietojot transportlīdzekli stāvvietā, tiek noslēgts līgums, un ja netiek samaksāta cena atbilstīgi stāvvietas stundas likmei, ir jāmaksā dienas maksa. Tāpēc tiek uzdots jautājums, vai šāda prezumpcija par līguma noslēgšanu par šādu novietošanu stāvvietā un piekrišana veikt dienas maksu gadījumā, ja nav iegādāts talons atbilstoši stāvvietas stundas likmei vai ja ir beidzies iegādātā talona derīguma termiņš, ir pretrunā pamatnoteikumiem par pakalpojumu sniegšanu, kas paredzēti Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. pantā un citos Eiropas Savienības *acquis* noteikumos.
- 5) Šajā lietā transportlīdzekļa novietošana stāvvietā notika Zadarā, tādēļ pastāv saikne starp šo līgumu un Horvātijas tiesām, tomēr vai šāda novietošana stāvvietā ir uzskatāma par “pakalpojumu” atbilstoši Regulas (ES) Nr. 1215/2012 7. panta 1. punktam, ņemot vērā, ka jēdziens “pakalpojums” nozīmē, ka persona, kas sniedz pakalpojumu, veic konkrētu darbību, proti, ka tā veic šo konkrēto darbību apmaiņā pret atlīdzību, un tādējādi rodas jautājums, vai apelācijas sūdzības iesniedzējas darbība ir pietiekama, lai to uzskatītu par pakalpojumu. Ja Horvātijas tiesām nav īpašas jurisdikcijas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1215/2012 7. panta 1. punktu, jurisdikcija izskatīt lietu būtu otras puses apelācijas tiesvedībā domicila tiesai.
- 6) Vai novietošanu stāvvietā uz ielas un uz koplietošanas ceļa, ja tiesības iekasēt maksu ir noteiktas Likumā par ceļu satiksmes drošību un noteikumos par pašvaldības kā publisko tiesību subjekta darbību un ja iekasēšana tiek veikta vienīgi noteiktā dienas laikā, var uzskatīt par nekustamā īpašuma nomu, pamatojoties uz Regulas (ES) Nr. 1215/2012 24. panta 1. punktu?

- 7) Vai, ja šajā lietā nav iespējams piemērot iepriekš minēto prezumpciju, ka šāda novietošana stāvvietā liecina par līguma noslēgšanu (ceturtais prejudiciālais jautājums), vai šāda veida novietošanu stāvvietā, attiecībā uz kuru pilnvaras stāvvietas maksas iekasēšanai izriet no Likuma par ceļu satiksmes drošību un attiecībā uz kuru ir paredzēts samaksāt dienas maksu, ja iepriekš nav veikts stundas maksājums par stāvvietas izmantošanu vai ja ir beidzies laiks, uz kuru tika iegādāts talons, var uzskatīt par neatļautu darbību vai kvazideliktu Regulas (ES) Nr. 1215/2012 7. panta 2. punkta izpratnē?
- 8) Šajā gadījumā novietošana stāvvietā notika pirms Horvātijas Republikas pievienošanās Eiropas Savienībai, proti, 2012. gada 30. jūnija plkst. 13.02. Tāpēc tiek uzdots jautājums, vai šajā lietā ir piemērojamas regulas par piemērojamiem tiesību aktiem, proti, Regula Nr. 593/2008 ⁽³⁾ vai Regula Nr. 864/2007 ⁽⁴⁾, ņemot vērā to piemērojamību laikā.

Ja Eiropas Savienības Tiesas jurisdikcijā ir sniegt atbildi par materiālo tiesību piemērošanu, tiek uzdots nākamais jautājums:

- 9) Vai prezumpcija, ka ar šādu novietošanu stāvvietā tiek noslēgts līgums un dota piekrišana samaksāt dienas maksu, ja maksa nav veikta atbilstoši stāvvietas stundu likmei vai ja ir beidzies laiks, uz kuru tika iegādāts talons, ir pretrunā LESD 56. pantā un citos Eiropas Savienības *acquis* noteikumos paredzētajiem pamatnoteikumiem pakalpojumu sniegšanas jomā, neatkarīgi no tā, vai transportlīdzekļa īpašnieks ir fiziska vai juridiska persona? Citiem vārdiem, vai attiecībā uz materiālo tiesību normu noteikšanu šajā gadījumā var piemērot Regulas Nr. 593/2008 4. panta noteikumus (zinot, ka lietā nav nekādu pierādījumu tam, ka puses būtu panākušas vienošanos par piemērojamo tiesisko regulējumu)?

— Ja tiktu uzskatīts, ka ir noslēgts līgums, vai šajā lietā būtu runa par pakalpojumu līgumu, proti, vai šādu līgumu par novietošanu stāvvietā var uzskatīt par pakalpojumu Regulas Nr. 593/2008 4. panta 1. punkta b) apakšpunkta nozīmē?

— Pakārtoti, vai šādu novietošanu stāvvietā var uzskatīt par nomas līgumu atbilstoši Regulas Nr. 593/2008 4. panta 1. punkta c) apakšpunktam?

— Pakārtoti, ja šai novietošanai stāvvietā ir jāpiemēro Regulas Nr. 593/2008 4. panta 2. punkta noteikumi, tiek uzdots jautājums, kurš šajā lietā ir raksturīgais izpildījums, ņemot vērā to, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā vienīgi markē ielas virsmu stāvvietas izveidei un veic stāvvietas maksas iekasēšanu, savukārt otra puse apelācijas tiesvedībā novieto transportlīdzekli stāvēšanai un maksā par stāvvietu. Proti, ja tiktu uzskatīts, ka raksturīgo izpildījumu veic apelācijas sūdzības iesniedzēja, tiktu piemērotas Horvātijas tiesības, savukārt, ja raksturīgo izpildījumu veiktu otra puse apelācijas tiesvedībā, tiktu piemērotas Slovēnijas tiesības. Tomēr, ņemot vērā to, ka tiesības iekasēt maksu par stāvvietu šajā gadījumā reglamentē Horvātijas tiesību akti, ar kuriem līdz ar to līgumam ir ciešāka saikne, vai šajā gadījumā tomēr papildus var piemērot Regulas Nr. 593/2008 4. panta [3]. punkta noteikumus?

— Ja tiktu uzskatīts, ka pastāv Regulā Nr. 864/2007 minētās ārpuslīgumiskās saistības, vai šīs ārpuslīgumiskās saistības varētu uzskatīt par kaitējumu, un tādējādi piemērojamie tiesību akti tiktu noteikti saskaņā ar Regulas Nr. 864/2007 4. panta 1. punktu?

— Pakārtoti, vai šāda veida stāvvietu varētu uzskatīt par netaisnu iedzīvošanos, un tādējādi piemērojamie tiesību akti tiktu noteikti saskaņā ar Regulas Nr. 864/2007 10. panta 1. punktu?

— Pakārtoti, vai šāda veida stāvvietu varētu uzskatīt par *negotiorum gestio*, un tādējādi piemērojamie tiesību akti tiktu noteikti saskaņā ar Regulas Nr. 864/2007 11. panta 1. punktu?

— Pakārtoti, vai šāda veida stāvvietu varētu uzskatīt par otras puses apelācijas tiesvedībā atbildību saskaņā ar *culpa in contrahendo*, un tādējādi piemērojamie tiesību akti tiktu noteikti saskaņā ar Regulas Nr. 864/2007 12. panta 1. punktu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1393/2007 (2007. gada 13. novembris) par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komercietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs (dokumentu izsniegšana), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000 (OV 2007, L 324, 79. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās (OV 2012, L 351, 1. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 593/2008 (2008. gada 17. jūnijs), par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (Roma I) (OV 2008, L 177, 6. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 864/2007 (2007. gada 11. jūlijs) par tiesību aktiem, kas piemērojami ārpuslīgumiskām saistībām (Roma II) (OV 2007, L 199, 40. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 15. aprīlī iesniedza Curte de Casație și Justiție (Rumānija) — Consiliul Concurenței/Whiteland Import Export SRL

(Lieta C-308/19)

(2019/C 263/32)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curte de Casație și Justiție

Pamatlietas puses

Prasītāja: Consiliul Concurenței

Atbildētāja: Whiteland Import Export SRL

Prejudiciālais jautājums

Vai LES 4. panta 3. punkts un LESD 101. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos ir paredzēts dalībvalstu tiesu iestāžu pienākums interpretēt valsts tiesību normas, kuras regulē noilgumu Konkurences padomes tiesībām uzlikt administratīvus sodus, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1/2003 ⁽¹⁾ 25. panta 3. punktā paredzēto regulējumu, un nepieļauj interpretēt valsts tiesību normu tādējādi, ka par rīcību, kas pārtrauc noilgumu, ir uzskatāma vienīgi formāla rīcība, ar kuru tiek uzsākta pretkonkurences darbības izmeklēšanu, bet turpmākās darbības šīs izmeklēšanas laikā nav uzskatāmas par rīcību, kas pārtrauc noilgumu?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp., īpašais izdevums latviešu valodā, 8. nodaļa 2. sējums, 205. — 229. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 15. aprīlī Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 14. februāra rīkojumu lietā T-709/18 Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos/Komisija

(Lieta C-309/19 P)

(2019/C 263/33)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Asociación de fabricantes de morcilla de Burgos (pārstāvji: J. J. Azcárate Olano un E. Almarza Nantes, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Pilnībā atcelt pārsūdzēto rīkojumu un līdz ar to atzīt par pieņemamu prasību par tiesību akta atcelšanu, kuru šis lietas dalībnieks bija cēlis saskaņā ar LESD 263. pantu par Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2018/1214 (2018. gada 29. augusts) par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā ("Morcilla de Burgos" (AÇIN)) ⁽¹⁾, lai pēc tam, izskatot lietu pēc būtības, pieņemtu spriedumu, ar kuru minētā Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2018/1214 (2018. gada 29. augusts) tiek atzīta par spēkā neesošu, piespriežot atlīdzināt tiesāšanas izdevumus tam lietas dalībniekam, kas iebilst pret to.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība esot pamatota ar tiesvedībā Eiropas Savienības Vispārējā tiesā pieļauto pārkāpumu, kura rezultātā esot tikušas aizskartas apelācijas sūdzības iesniedzējas intereses un kura pamatā esot tiesību kļūda, kas izpaudās kā Vispārējās tiesas Reglamenta 73. panta 1. punkta un saistīto pantu, kā arī ar to saistītās judikatūras pārkāpums, saskaņā ar šādu juridisko pamatojumu:

- pārsūdzētajā rīkojumā būtībā esot kļūdaini atzīts, ka prasības pieteikumā ir bijuši prasītājas pārstāvju "tikai parakstu skenējumi", lai gan patiesībā tajā esot bijuši kvalificēti elektroniskie paraksti ar ACA kvalificētu sertifikātu, kuriem ir tāda pats juridiskais spēks kā pašrocīgam parakstam;
- minētie kvalificētie elektroniskie paraksti esot atzīti un aizsargāti ar Regulu eIDAS, t.i., Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija Regulu (ES) Nr. 910/2014 ⁽²⁾;
- kvalificētie elektroniskie paraksti ar ACA kvalificētajiem sertifikātiem pilnībā atbilst Vispārējās tiesas Reglamenta 73. panta 1. punkta garam un pamatojumam: "tiesiskās drošības labad nodrošināt prasības pieteikuma autentiskumu un izslēgt risku, ka to patiesībā nav sagatavojuši šim nolūkam pilnvarotā persona", kā tas norādīts pārsūdzētajā rīkojumā;
- Vispārējās tiesas Reglamenta 73. panta 1. punkts esot atcelts ar Vispārējās tiesas 2018. gada 11. jūlija lēmumu, attiecīgajam grozījumam stājoties spēkā 2018. gada 1. decembrī (divas dienas pēc prasības pieteikuma iesniegšanas); taču Rietumvalstu tiesību sistēmās vispārējs un universāls princips sodu noteikšanas tiesībās ir labvēlīgākas tiesību normas piemērošana;
- judikatūra, kas minēta pārsūdzētajā rīkojumā, lai pamatotu attiecīgā lietas dalībnieka celtās prasības nepieņemamību, galvenokārt attiecas uz skenētiem parakstiem. Taču konkrētajā lietā, kurā izdots šis rīkojums, aplūkots gadījums (prasības pieteikums, kurš ir parakstīts ar kvalificētu elektronisko parakstu ar ACA sertifikātu) nekad neesot ticis izskatīts Eiropas Savienības tiesās;
- tiesību normas esot jāinterpretē, ņemot vērā piemērošanas laika sociālo realitāti, it īpaši vadoties pēc to gara un mērķa.

⁽¹⁾ OV 2018, L 224, 3. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 910/2014 (2014. gada 23. jūlijs) par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV 2014, L 257, 73. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. aprīlī iesniedza Trgovački sud u Zagrebu (Horvātija)
— **Interplastics s.r.o./Letifico d.o.o.**

(Lieta C-323/19)

(2019/C 263/34)

Tiesvedības valoda — horvātu

Iesniedzējtiesa

Trgovački sud u Zagrebu

Pamatlietas puses

Prasītāja: Interplastics s.r.o.

Atbildētāja: Letificio d.o.o.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā Tiesas spriedumus lietās C-484/15 un C-551/15, ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1. punktu un Līguma par Eiropas Savienības darbību 18. pantu ir saderīga tāda valsts tiesību norma kā *Ovršni zakon* (Likums par piespiedu izpildi) (publicēts *Narodne novine* Nr. 112/12, Nr. 25/13, Nr. 93/14, Nr. 55/16 un Nr. 73/17) 1. pants, ar ko notāriem ir piešķirtas pilnvaras veikt prasījumu piespiedu piedziņu uz publiska akta pamata, izdodot izpildrakstu kā izpildes dokumentu, bez Horvātijas Republikā reģistrētās juridiskās personas, kas ir parādniece, skaidri paustas piekrišanas?
- 2) Vai Tiesas 2017. gada 9. marta spriedumos *Zulfikarpašić* (C-484/15, EU:C:2017:199) un *Pula Parking* (C-551/15, EU:C:2017:193) sniegto interpretāciju var piemērot iepriekš izklāstītajai lietai *Povrv-752/19*, kas ir jāizskata iesniedzējtiesai, un — konkrētāk — vai Regula Nr. 1215/2012 ir jāinterpretē tādējādi, ka Horvātijā notāri, kas savu pilnvaru robežās, kuras tiem ir piešķirtas valsts tiesībās, rīkojas piespiedu izpildes procedūrās uz “publiska akta” pamata, kurās atbildētāji izpildes procedūrā ir citās Eiropas Savienības dalībvalstīs reģistrētas juridiskas personas, neietilpst jēdzienā “tiesa” minētās regulas izpratnē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 2. maijā iesniedza Vrhovno sodišče Republike Slovenije (Slovēnija) — D.J./Radiotelevizija Slovenija

(Lieta C-344/19)

(2019/C 263/35)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Prasītājs: D.J.

Atbildētāja: Radiotelevizija Slovenija

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2003/38 (¹) 2. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādos apstākļos kā šajā tiesvedībā par darba laiku ir uzskatāma pastāvīga pieejamība, kuras laikā radiotelevīzijas raidījumu centrā strādājošam darbiniekam ārpus darba laika (kad tā fiziska atrašanās darba vietā nav nepieciešama) ir jābūt sasniedzamam pēc izsaukuma un vajadzības gadījumā jāierodas darba vietā stundas laikā?

- 2) Vai tādos apstākļos kā šajā lietā pastāvīgas pieejamības jēdziena definīciju ietekmē apstākļi, ka darbinieks dzīvo dzīvojamās telpās tajā objektā, kur viņš strādā (radiotelevīzijas raidījumu centrā), jo teritorijas ģeogrāfiskās īpatnības padara ikdienas atgriešanos mājās ("otrupus ielejai") par neiespējamu (vai sarežģītāku)?
- 3) Vai atbilde uz diviem iepriekšējiem jautājumiem būtu atšķirīga, ja konkrētajā teritorijā brīvā laika pavadīšanas iespējas ir ierobežotas vietas ģeogrāfisko īpatnību dēļ, vai tajā darbiniekam ir lielākas grūtības rīkoties ar savu brīvo laiku un pievērsties savām interesēm (kas nebūtu, ja viņš dzīvotu mājās)?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV 2003 L 299, 9. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 2. maijā iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) —
Bundeszentralamt für Steuern/Y-GmbH**

(Lieta C-346/19)

(2019/C 263/36)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Bundeszentralamt für Steuern

Atbildētāja: Y-GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2008/9/EK (2008. gada 12. februāris), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Direktīvā 2006/112/EK (¹) paredzētajai pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanai nodokļa maksātājiem, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, bet veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī (²), 8. panta 2. punkta d) apakšpunkts, saskaņā ar kuru atmaksas pieteikumā katrai atmaksas dalībvalstij un par katru rēķinu tostarp ir jānorāda rēķina numurs, ir jāinterpretē tādējādi, ka ir arī pietiekami norādīt rēķina atsauces numuru, kas kā identifikācijas papildkritērijs papildus rēķina numuram ir norādīts attaisnojuma dokumentā?
- 2) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir noliedzoša, vai atmaksas pieteikums, kurā rēķina numura vietā ir norādīts rēķina atsauces numurs, ir uzskatāms par formāli pilnīgu un laikus iesniegtu Direktīvas 2008/9/EK 15. panta 1. punkta otrā teikuma izpratnē?
- 3) Vai, atbildot uz otro jautājumu, ir jāņem vērā, ka nodokļa maksātājs, kas neveic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā, no saprātīga pieteikuma iesniedzēja viedokļa, pamatojoties uz rezidences dalībvalstī izveidotu elektronisku portālu un veidlapu atmaksas dalībvalstī, drīkstēja pieņemt, ka, lai iesniegtais pieteikums būtu uzskatāms par pareizu, katrā ziņā formāli pilnīgu un savlaicīgu, lai varētu identificēt attiecīgo rēķinu, ir pietiekami ierakstīt nevis rēķina numuru, bet citu numuru?

(¹) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

(²) OV 2008, L 44, 23. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 8. maijā iesniedza Državna revīzijas komisija za revīzijo postopkov oddaje javnih naročil (Slovēnija) — Ministrstvo za notranje zadeve/Tax-Fin-Lex d.o.o.

(Lieta C-367/19)

(2019/C 263/37)

Tiesvedības valoda — slovēņu

Iesniedzējtiesa

Državna revīzijas komisija za revīzijo postopkov oddaje javnih naročil

Pamatlietas puses

Prasītāja: Ministrstvo za notranje zadeve

Atbildētāja: Tax-Fin-Lex d.o.o.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai “līguma attiecību finansiālā būtība” kā publiskā iepirkuma sastāvdaļa saskaņā ar Direktīvas 2014/24 ⁽¹⁾ 2. panta 1. punkta 5. apakšpunktu pastāv gadījumā, ja līgumslēdzējai iestādei nav jāsniedz nekāds labums, bet saimnieciskās darbības subjekts, izpildot iepirkumu, iegūst piekļuvi jaunam tirgum un saņem atsauksmes?
- 2) Vai ir iespējams vai nepieciešams Direktīvas 2014/24 2. panta 1. punkta 5. apakšpunktu interpretēt tādējādi, ka tas ir pamatojums iepirkuma cenas piedāvājuma 0 EUR apmērā noraidīšanai?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2014/18/EK (OV 2014 L 94, 65. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 29. maijā iesniedza Riigikohus (Igaunija) — Maksu- ja Tolliamet/Heavyinstall OÜ

(Lieta C-420/19)

(2019/C 263/38)

Tiesvedības valoda — igauņu

Iesniedzējtiesa

Riigikohus

Pamatlietas puses

Prasītāja: Maksu- ja Tolliamet

Atbildētāja: Heavyinstall OÜ

Prejudiciālie jautājumi

Vai Padomes Direktīvas 2010/24/ES (2010. gada 16. marts) par savstarpēju palīdzību prasījumu piedziņā saistībā ar noteiktiem maksājumiem, nodokļiem, un citiem pasākumiem ⁽¹⁾ 16. pants ir interpretējams tādejādi, ka tās dalībvalsts tiesai, kas saņēmusi pieprasījumu veikt izpildes nodrošināšanas pasākumus, lemjot par šo pieprasījumu, saskaņā ar valsts tiesību aktiem (kas pieprasījuma saņēmējai tiesai ir atļauts atbilstoši 16. panta 1. punktam) ir saistošs pieprasījuma iesniedzēja rezidences valsts tiesas viedoklis par izpildes nodrošināšanas pasākuma nepieciešamību un iespēju, ja tiesa ir iesniegusi dokumentu ar šā viedokļa izklāstu (16. panta [1. punkta] otrās daļas pēdējais teikums, saskaņā ar kuru šim dokumentam nav nepieciešama atzīšana, papildināšana vai aizstāšana pieprasījuma saņēmējā dalībvalstī)?

⁽¹⁾ OV 2010, L 84, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 13. jūnijā Deutsche Lufthansa AG iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta paplašinātā sastāvā) 2019. gada 12. aprīļa spriedumu lietā T-492/15 Deutsche Lufthansa AG/Eiropas Komisija

(Lieta C-453/19 P)

(2019/C 263/39)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Deutsche Lufthansa AG (pārstāvis: A. Martin-Ehlers, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Reinzemes-Pfalcas federālā zeme, Ryanair DAC

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt, ka prasība bija pieņemama un pamatota, ciktāl prasītāja ir apstrīdējusi pasākumu Nr. 12 (iemaksa FFHG ⁽¹⁾ kapitāla rezervē) ar pamatojumu, ka ar šo pasākumu tiek finansēts atbalsts FFHG darbībai;
- pārējā daļā atcelt Vispārējās tiesas 2019. gada 12. aprīļa spriedumu lietā T-492/15;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzīto prasījumu un atcelt tā pamatā esošo Komisijas lēmumu (2014. gada 1. oktobris) SA.21121 ⁽²⁾ (izņemot pasākumu Nr. 12, ciktāl tas ticis izmantots atbalsta FFHG darbībai maksājumiem);

- pakārtoti — nodot lietu atpakaļ Eiropas Savienības Vispārējai tiesai un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja būtībā ir izvirzījusi šādus pamatus:

Individuālais atbalsts, par ko uzsākta izmeklēšanas procedūra:

- Prasītāja esot individuāli skarta jau saskaņā ar spriedumu lietā COFAZ ⁽³⁾ un tādējādi tai esot bijusi interese celt prasību. Tas izrietot no apstākļa, ka Komisija neesot ņēmusi vērā būtiskus faktiskā sastāva elementus un papildu priekšrocības, kaut arī prasītāja tai šos pasākumus esot darījusi zināmus. Tādējādi Komisija esot pārkāpusi prasītājas procesuālās tiesības.
- Ja būtu jāpiemēro tā saucamā *Mory* judikatūra ⁽⁴⁾, tad, pakārtoti, būtu bijis jāpiemēro otrais gadījums. Prasītājas procesuālo tiesību pārkāpuma dēļ nevar uzskatīt, Komisija būtu veikusi noteikumiem atbilstošu izmeklēšanas procedūru. Arī šajā gadījumā prasītāja bija individuāli skarta un tai tādējādi bija interese celt prasību.
- Pakārtoti, prasība par pieņemamu būtu jāatzīst arī tad, ja tiktu piemērots tā saucamās *Mory* judikatūras otrais gadījums, atbilstoši kuram prasītājai būtu jāpierāda atbalsta būtiska ietekme uz tās konkurences stāvokli. Šādā gadījumā esot jāapvērš pierādīšanas pienākums, vai katrā ziņā prasītājai tas jāatvieglo, jo Komisija apzināti esot ignorējusi tai zināmos lēmuma pieņemšanai nozīmīgos faktus. Tikai pakārtoti esot jākonstatē, ka prasītāja tik tiešām ir pierādījusi šādu būtisku ietekmi. Viss pārējais Vispārējās tiesas norādītais pamatojums pārsniedzot Tiesas judikatūrā noteikto un radot juridiski kļūdainu izpratni par konkrēto tirgu. Šajā kontekstā Vispārējā tiesa esot izmainījusi un saīsinājusi kā prasītājas, tā arī Komisijas sniegtos faktus izklāstus, sagrozījusi apstrīdētā lēmuma saturu un pārkāpusi noteikumus par pierādīšanas pienākumu.

Atbalsta shēmas:

- Arī atbalsta shēmu gadījumā apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka prasība bija jāatzīst par pieņemamu, pamatojoties uz *Montessori* spriedumu ⁽⁵⁾.

Individuāls atbalsts bez izmeklēšanas procedūras:

- Individuāla atbalsta bez izmeklēšanas gadījumā prasība esot bijusi katrā ziņā jāatzīst par pieņemamu atbilstoši *Mory* judikatūras pirmajam gadījumam, jo Komisija par to nebija uzsākusi padziļinātu izmeklēšanu.

⁽¹⁾ Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH.

⁽²⁾ Lēmums (ES) 2016/789 par valsts atbalstu SA.21121 (C-29/08) (ex NN 54/07), ko Vācija īstenojusi attiecībā uz Frankfurtes Hānas lidostas finansēšanu un finansālajām attiecībām starp lidostu un *Ryanair* (OV 2016, L 134, 46. lpp.).

⁽³⁾ Tiesas spriedums, 1990. gada 12. jūlijs, *Société Cdf Chimie azote et fertilisants SA* un *Société chimique de la Grande Paroisse (SCGP) SA*/Komisija (C-169/84, ECLI:EU:C:1990:301).

⁽⁴⁾ Tiesas spriedums, 2015. gada 17. septembris, *Mory SA* u.c./Eiropas Komisija (C-33/14 P, ECLI:EU:C:2015:609).

⁽⁵⁾ Tiesas spriedums, 2018. gada 6. novembris, *Scuola Elementare Maria Montessori Srl* u.c. (no C-622/16 P līdz C-624/16 P, ECLI:EU:C:2018:873).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 14. jūnijā ClientEarth ir iesniegusi par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2019. gada 4. aprīļa spriedumu lietā T-108/17 ClientEarth/Komisija

(Lieta C-458/19 P)

(2019/C 263/40)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: ClientEarth (pārstāvis: A. Jones, barrister)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Komisija, Eiropas Ķimikāliju aģentūra

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-108/17;
- nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā vai, alternatīvi,
- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-108/17 un
- prasījumu par atcelšanu atzīt par pieņemamu un pamatotu un attiecīgi atcelt apstrīdēto lēmumu, un katrā ziņā
- piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus, kas radušies pirmajā instancē un apelācijas tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais pamats — kļūda tiesību piemērošanā, konstatējot, ka Vispārējā tiesā iesniegtā prasība “var attiekties nevis uz jautājumu, cik pilnīgs vai nepilnīgs ir licences pieteikums, bet gan vienīgi uz lēmuma par iekšējas pārskatīšanas pieprasījumu tiesiskumu” un ka “pamatus un argumentus, kuri ir izvirzīti Vispārējā tiesā celtā prasībā atcelt lēmumu, ar kuru ir noraidīts iekšējas pārskatīšanas pieprasījums, var atzīt par pieņemamiem vienīgi tad, ja šos pamatus un argumentus prasītājs ir ietvēris jau iekšējas pārskatīšanas pieprasījumā”, un uz šī pamata apelācijas sūdzības iesniedzējas celto prasību noraidot daļēji kā nepieņemamu.

Otrais pamats — kļūda tiesību piemērošanā, izvirzot pārāk augstu pierādīšanas pienākuma standartu nevalstiskajām organizācijām (NVO), kuras vērsas tiesā saskaņā ar Orhūsas regulas 10. un 12. pantu (¹).

Trešais pamats — kļūda tiesību piemērošanā, nospriežot, ka saražotas vai izmantotas neapstrādātas SVHC (²) daudzuma samazināšana, tā vietā izmantojot pārstrādātu SVHC, var tikt uzskatīta par REACH regulai (³) atbilstošu funkciju un kalpot kā pamats lietderīgai alternatīvu risinājumu analīzei.

Ceturtais pamats — kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot REACH regulas 60. panta 7. punktā paredzēto atbilstības pārbaudi kā pilnībā formālu, saskaņā ar kuru netiek prasīts pārliecināties, vai pieteikumā sniegtā informācija faktiski atbilst 62. panta un I pielikuma prasībām.

Piektais pamats — kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot [REACH regulas] 60. panta 4. punktu tādējādi, ka saskaņā ar to riski un priekšrocības var tikt izsvērti, nesāņemot I pielikumā prasīto informāciju par riskiem.

Sestais pamats — kļūda tiesību piemērošanā, nospriežot, ka “Regulas Nr. 1907/2006 60. panta 2. punkta un 62. panta 4. punkta d) apakšpunkta izpratnē ir jāsecina, ka, veicot Regulas Nr. 1907/2006 60. panta 4. punkta pirmajā teikumā paredzēto risku novērtējumu, nozīme ir tikai datiem, kas skar tās vielai raksturīgās īpašības, kuras ir iekļautas Regulas Nr. 1907/2006 XIV pielikumā”.

Septītais pamats — kļūda tiesību piemērošanā, Vispārējai tiesai interpretējot piesardzības principu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1367/2006 (2006. gada 6. septembris) par to, kā Kopienas iestādēm un struktūrām piemērot Orhūsas Konvenciju par pieeju informācijai, sabiedrības dalību lēmumu pieņemšanā un iespēju griezties tiesu iestādēs saistībā ar vides jautājumiem (OV 2006, L 264, 13. lpp.).

⁽²⁾ Vietas, kas rada ļoti lielas bažas

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1907/2006 (2006. gada 18. decembris), kas attiecas uz ķīmikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (REACH) un ar kuru izveido Eiropas Ķīmikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV L 2006, L 396, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 18. jūnijā Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. iesniedza par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2019. gada 9. aprīļa spriedumu lietā T-371/17 — Qualcomm un Qualcomm Europe/Komisija

(Lieta C-466/19 P)

(2019/C 263/41)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: Qualcomm, Inc., Qualcomm Europe, Inc. (pārstāvji: M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, advokado, M. Davilla, dīkigros)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- atcelt Komisijas 2017. gada 31. marta Lēmumu C(2017) 2258 *final* par procesu saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2003 18. panta 3. punktu un 24. panta 1. punkta d) apakšpunktu (⁽¹⁾) lietā AT.39711 — *Qualcomm* (ekskluzivitātes maksājumi) (turpmāk tekstā — “Lēmums”);
- pakārtoti nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā atbilstoši Tiesas spriedumam;
- piespriest Komisijai atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus, kas tām radušies Vispārējā tiesā un Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa neesot izvērtējusi prasītāja izvirzītos argumentus.

Otrais apelācijas sūdzības pamats: konstatējums, ka attiecīgais lēmums ir pienācīgi pamatots, esot balstīts uz acīmredzamām kļūdām faktos, tiesību piemērošanā un nepietiekamu pamatojumu.

Trešais apelācijas sūdzības pamats: konstatējums par to, ka ar attiecīgo lēmumu pieprasītā informācija ir nepieciešama, esot balstīta uz acīmredzamām kļūdām faktos un tiesību piemērošanā, pierādījumu sagrozīšanas, nepietiekama pamatojuma, un visu būtisko pierādījumu neņemšanas vērā.

Ceturtais apelācijas sūdzības pamats: konstatējums, ka ar Lēmumu pieprasītā informācija ir samērīga, esot balstīts uz acīmredzamām kļūdām faktos, pierādījumu sagrozīšanu un nepietiekamo pamatojumu.

Piektais apelācijas sūdzības pamats: Vispārējā tiesa esot nepareizi piemērojusi noteikumus attiecībā uz pierādīšanas pienākumu saistībā ar iespējamiem LESD 102. panta pārkāpumiem.

Sestais apelācijas pamats: Vispārējā tiesa esot veikusi konstatējumus, ar kuriem tiek pārkāptas tiesības neliecināt pret sevi.

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003 L 1, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2019. gada 11. jūnija spriedums — Frank/Komisija

(Lieta T-478/16) ⁽¹⁾

(Pētniecība un tehnoloģijas attīstība — Pētniecības un inovācijas pamatprogramma (2014. — 2020. gads) — Uzaicinājumi iesniegt priekšlikumus un saistītās darbības atbilstoši EPP 2016. gada darba programmai — ERCEA lēmums, ar kuru dotācijas pieteikums ir noraidīts kā neatbilstīgs — Administratīva sūdzība Komisijai — Netiešs lēmums par noraidīšanu — Daļēja nepieņemamība — Tiešs lēmums par noraidīšanu — Tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā)

(2019/C 263/42)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Regine Frank* (Bonna, Vācija) (pārstāvis: *S. Conrad*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: *R. Lyal*, *L. Mantl* un *B. Conte*)

Priekšmets

Prasība, kas celta, pamatojoties uz LESD 263. pantu, un ar ko tiek lūgts atcelt, pirmkārt, Komisijas 2016. gada 17. jūnija lēmumu un, otrkārt, Komisijas 2016. gada 16. septembra lēmumu, ar kuriem attiecīgi netieši un tieši ir noraidīta administratīvā sūdzība, ko prasītāja ir iesniegusi, pamatojoties uz Padomes Regulas (EK) Nr. 58/2003 (2002. gada 19. decembris), ar ko nosaka statūtus izpildaģentūrām, kurām uztic konkrētus Kopienas programmu pārvaldības uzdevumus (OV 2003, L 11, 1. lpp.), 22. panta 1. punktu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 475, 19.12.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūnija spriedums — RV/Komisija

(Lieta T-167/17) ⁽¹⁾

(Civildienests — Ierēdņi — Civildienesta noteikumu 42.c pants — Atvaļinājuma noteikšana dienesta interesēs — Automātiska pensionēšanās — Nepārsūdzams akts — Daļēja nepieņemamība — Likuma piemērošanas joma — Jautājuma izskatīšana pēc savas ierosmes — Gramatiska, sistēmiska un teleoloģiska interpretācija)

(2019/C 263/43)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: RV (pārstāvji: sākotnēji J.-N. Louis un N. de Montigny, vēlāk J.-N. Louis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Berscheid un D. Martin)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Parlaments (pārstāvji: sākotnēji — J. Steele un D. Nessaf, vēlāk — J. Steele un M. Rantala, un visbeidzot — J. Steele un C. González Argüelles) un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: M. Bauer un R. Meyer)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2016. gada 21. decembra lēmumu noteikt prasītājam atvaļinājumu dienesta interesēs saskaņā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 42.c pantu un vienlaicīgi noteikt automātisku pensionēšanos saskaņā ar šīs tiesību normas piekto daļu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 21. decembra lēmumu, ar kuru RV tiek noteikts atvaļinājums dienesta interesēs un vienlaicīgi automātiska pensionēšanās.
- 2) Pārējā daļā prasību noraidīt.
- 3) Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina RV tiesāšanās izdevumus, tostarp tiesāšanās izdevumus saistībā ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.
- 4) Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

⁽¹⁾ OV C 144, 8.5.2017.

Vispārējā tiesas 2019. gada 13. jūnija spriedums — CC/Parlaments(Lieta T-248/17 RENV) ⁽¹⁾**(Atbildība — Civildienests — Pieņemšana darbā — Atklāts konkurss EUR/A/151/98 — Eiropas Parlamenta kļūdas, kas pieļautas rezerves saraksta pārvaldībā — Mantiskais kaitējums)**

(2019/C 263/44)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CC (pārstāvji: G. Maximini un C. Hölzer, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: M. Ecker un E. Despotopoulou)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 270. pantu un kurā tiek lūgts piespriest tāda kaitējuma atlīdzināšanu, kas prasītājam esot nodarīts ar to, ka Parlaments pieļāvis dažādas kļūdas atklātā konkursa EUR/A/151/98 rezerves saraksta pārvaldībā.

Rezolutīvā daļa

- 1) Piespriest Eiropas Parlamentam samaksāt CC 6 000 euro.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Parlaments atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 133, 5.5.2012 (lieta, kas sākotnēji reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-9/12 un nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai 2016. gada 1. septembrī).

Vispārējās tiesas 2019. gada 11. jūnija spriedums — TO/EVA(Lieta T-462/17) ⁽¹⁾**(Civildienests — Līgumdarbinieki — Uz noteiktu laiku noslēgts darba līgums — Atlaišana slimības atvaļinājuma laikā — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 16. pants — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 48. panta b) punkts — Civildienesta noteikumu 26. pants — Personas datu apstrāde — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 84. pants — Psiholoģiskā vardarbība)**

(2019/C 263/45)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: TO (pārstāvis: N. Lhoest, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Vides aģentūra (pārstāvji: O. Cornu, pārstāvis, kam palīdz B. Wägenbaur, advokāts)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Parlaments (pārstāvji: sākotnēji D. Nessaf un J. Van Pottelberge, vēlāk — J. Van Pottelberge un J. Steele) un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: M. Bauer un R. Meyer)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts gan atcelt, pirmkārt, 2016. gada 22. septembra lēmumu, ar ko EVA izpilddirektors izbeidza prasītāja līgumdarbinieka darba tiesiskās attiecības un, otrkārt, 2017. gada 20. aprīļa lēmumu, ar ko minētais direktors noraidīja prasītāja sūdzību par 2016. gada 22. septembra lēmumu, gan arī atļūdzināt kaitējumu, kas prasītājam esot nodarīts.

Rezolutīvā daļa

- 1) *Atcelt Eiropas vides aģentūras (EVA) izpilddirektora 2016. gada 22. septembra lēmumu, ar ko tika izbeigta TO līgumdarbinieces darba tiesiskās attiecības.*
- 2) *EVA izmaksā TO summu vismaz vienas mēnešalgas apmērā par uzteikuma termiņu un summu, kas atbilst trešdaļai viņa pamatalgas par katru nostrādāto pārbaudes laika mēnesi, no šīm summām atskaitot atlaišanas pabalstu, ko TO jau ir saņēmis*
- 3) *EVA izmaksā TO summu 6 000 EUR apmērā.*
- 4) *Prasību pārējā daļā noraidīt.*
- 5) *EVA sedz savus, kā arī atļūdzina TO tiesāšanās izdevumus.*
- 6) *Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.*

⁽¹⁾ OV C 347, 16.10.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. jūnija spriedums — EOS Deutscher Inkasso–Dienst/EUIPO — IOS Finance EFC (“IOS FINANCE”)

(Lieta T-583/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “IOS FINANCE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “EOS” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2019/C 263/46)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: EOS Deutscher Inkasso–Dienst GmbH (Hamburga, Vācija) (pārstāvis: B. Sorg, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: A. Söder)

Otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: IOS Finance EFC, SA (Barselona, Spānija) (pārstāvis: J. L. Rivas Zurdo, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 6. jūnija lēmumu lietā R 2262/2016-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp EOS Deutscher Inkasso–Dienst un IOS Finance EFC.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) EOS Deutscher Inkasso–Dienst GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 338, 9.10.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 13. jūnija spriedums — Visi/one/EUIPO — EasyFix (Informācijas plāksne transportlīdzekļiem)

(Lieta T-74/18) (¹)

(Kopienas dizainparaugs — Spēkā neesamības atzīšanas process — Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlota informācijas plāksne transportlīdzekļiem — Agrāks dizainparaugs — Nodošanas atklātībā pierādījums — Regulas (EK) Nr. 6/2002 7. pants — Spēkā neesamības pamats — Individuāla rakstura neesamība — Informēts lietotājs — Autora brīvības pakāpe — Atšķirīga kopējā iespaids neesamība — Regulas Nr. 6/2002 6. pants un 25. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 263/47)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Visi/one GmbH (Remscheid, Vācija) (pārstāvji: H. Bourree un M. Bartz, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: S. Hanne un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: EasyFix GmbH (Vīne, Austrija)

Priekšmets

Prasība, kas celta par EUIPO Apelācijas trešās padomes 2017. gada 4. decembra lēmumu lietā R 1424/2016-3 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp EasyFix un Visi/one.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Visi/one GmbH un Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

(¹) OV C 112, 26.3.2018.

**Vispārējās tiesas 2019. gada 13. jūnija spriedums — MPM-Quality/EUIPO — Elton Hodinārká
("MANUFACTURE PRIM 1949")**

(Lieta T-75/18) (¹)

**(Eiropas Savienības preču zīme — Atcelšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme
"MANUFACTURE PRIM 1949" — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Pienākums norādīt pamatojumu)**

(2019/C 263/48)

Tiesvedības valoda — čehu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: MPM-Quality v.o.s. (Frýdek-Místek, Čehijas Republika) (pārstāvis: M. Kyjovský, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: D. Gája)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Elton Hodinārká a.s. (Nové Město nad Metují, Čehijas Republika) (pārstāvis: T. Matoušek, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2017. gada 5. decembra lēmumu lietā R 556/2017-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp MPM-QUALITY un ELTON hodinářská.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) MPM-QUALITY v.o.s. sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.
- 3) ELTON hodinářská, a.s. sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 122, 26.3.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 11. jūnija spriedums — De Esteban Alonso/Komisija

(Lieta T-138/18) ⁽¹⁾

(Civildienests — Bijušie ierēdņi — OLAF izmeklēšana — “Eurostat” lieta — Informācijas par faktiem, kas var būt par pamatu krimināllietas ierosināšanai, pārsūtīšana valsts tiesu iestādēm — Potenciāli iesaistīto ierēdņu iepriekšēja neinformēšana — Kaitējums, kas esot nodarīts OLAF un Komisijas rīcības dēļ tiesvedības laikā — Morāls, fizisks un mantisks kaitējums — Cēloņsakarība)

(2019/C 263/49)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Fernando De Esteban Alonso (Saint-Martin-de-Seignanx, Francija) (pārstāvis: C. Huglo, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: R. Striani un J. Baquero Cruz, pārstāvji)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts atlīdzināt morālo, fizisko un mantisko kaitējumu, kas esot nodarīts prasītājam.

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Komisija izmaksā Fernando De Esteban Alonso summu 62 000 EUR apmērā kā viņam nodarītā morālā kaitējuma atlīdzinājumu.
- 2) Pārējā daļā prasību noraidīt.
- 3) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina F. De Esteban Alonso tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 190, 4.6.2018.

Vispārējā tiesas 2019. gada 12. jūnija spriedums — Biedermann Technologies/EUIPO
 (“Compliant Constructs”)(Lieta T-291/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Compliant Constructs” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Aprakstošs raksturs — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

(2019/C 263/50)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Biedermann Technologies GmbH & Co. KG (Donaueschingen, Vācija) (pārstāvis: A. Jacob, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: W. Schramek un M. Fischer)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 5. marta lēmumu lietā R 1626/2017-4 attiecībā uz pieteikumu par vārdiska apzīmējuma “Compliant Constructs” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Biedermann Technologies GmbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 231, 2.7.2018.

Vispārējā tiesas 2019. gada 12. jūnija spriedums — Advance Magazine Publishers/EUIPO — Enovation Brands (“VOGUE”)

(Lieta T-346/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “VOGUE” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “VOGA” — Administratīvā procesa apturēšana — Regulas (EK) Nr. 2868/95 20. noteikuma 7. punkta c) apakšpunkts (tagad Deleģētās regulas (ES) 2018/625 71. panta 1. punkts) — Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkts)

(2019/C 263/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Advance Magazine Publishers, Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: T. Alkin, barrister, un N. Hine, solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: D. Gāja un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Enovation Brands, Inc. (Aventura, Florida, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: R. Almaraz Palmero, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 27. marta lēmumu lietā R 259/2017-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Enovation Brands un Advance Magazine Publishers.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 27. marta lēmumu lietā R 259/2017-4.
- 2) EUIPO sedz savus tiesāšanās izdevumus pats, kā arī atlīdzina Advance Magazine Publishers, Inc. tiesāšanās izdevumus.
- 3) Enovation Brands, Inc. sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 268, 30.7.2018.

Vispārējā tiesas 2019. gada 13. jūnija spriedums — Luz Saúde/EUIPO — Clínica La Luz (“HOSPITAL DA LUZ”)

(Lieta T-357/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “HOSPITAL DA LUZ” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “clínica LALUZ” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 263/52)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Luz Saúde, SA (Lisabona, Portugāle) (pārstāvji: G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, M. Barros Silva un G. Moreira Rato, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Crespo Carrillo un I. Ribeiro da Cunha un O'Neill)

Otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Clínica La Luz, SL (Madrīde, Spānija) (pārstāvis: I. Temiño Cenicerós, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 4. aprīļa lēmumu lietā R 2084/2017-4 attiecībā uz iebildumu procesu starp Clínica La Luz un Luz Saúde.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Luz Saúde, SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 268, 30.7.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 13. jūnija spriedums — Innocenti/EUIPO — Gemelli (“Innocenti”)(Lieta T-392/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “Innocenti” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “INNOCENTI” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 263/53)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Innocenti SA (Lugano, Šveice) (pārstāvis: N. Ferretti, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: L. Rampini)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Filippo Gemelli (Turīna, Itālija) (pārstāvji: sākotnēji C. Renna, pēc tam F. Canu, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2018. gada 19. aprīļa lēmumu lietā R 2336/2010-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp F. Gemelli un Innocenti.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Innocenti SA sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojam (EUIPO) un Filippo Gemelli šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 285, 13.8.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 13. jūnija spriedums — Pielczyk/EUIPO — Thalgo TCH (“DERMÆPIL SUGAR EPIL SYSTEM”)(Lieta T-398/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Eiropas Savienības grafiska preču zīme “DERMÆPIL sugar epil system” — Agrāka valsts grafiska preču zīme “dermépil” — Relatīvs atteikuma pamats — Preču zīmes faktiskā izmantošana — Regulas (EK) Nr. 207/2009 57. panta 2. un 3. punkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 64. panta 2. un 3. punkts) — Sajaukšanas iespēja — Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas 2017/1001 60. panta 1. punkta a) apakšpunkts), lasot kopsakarā ar minētās regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu (tagad Regulas 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) — Preču salīdzināšana)

(2019/C 263/54)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Radoslaw Pielczyk (Klijndijk, Nīderlande) (pārstāvis: K. Kielar, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: H. O'Neill un K. Kompari)

Otrā procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Thalgo TCH (Roquebrune-sur-Argens, Francija)
(pārstāvis: C. Bercial Arias, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 13. aprīļa lēmumu apvienotajās lietās R 979/2017-4 un R 1070/2017-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Thalgo TCH un Radosław Pielczyk.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Radosław Pielczyk atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 285, 13.8.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 6. jūnija spriedums — Ortlieb Sportartikel/EUIPO (Astonstūra attēlojums)

(Lieta T-449/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo astonstūri, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 263/55)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ortlieb Sportartikel GmbH (Heilsbronn, Vācija) (pārstāvji: A. Wulff un K. Schmidt-Hern, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: M. Fischer)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 27. aprīļa lēmumu lietā R 1634/2017-1 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma, kurā attēlots astonstūris, kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Ortlieb Sportartikel GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 311, 3.9.2018.

Prasība, kas celta 2019. gada 24. jūnijā — VK/Padome**(Lieta T-151/18)**

(2019/C 263/56)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: VK (pārstāv: K. Lara, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Lēmumu (KĀDP) 2018/141 (2019. gada 29. janvāris), ar ko groza Lēmumu 2011/72/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV 2018, L 25, 38. lpp.), un Padomes Lēmumu (KĀDP) 2019/135 (2019. gada 28. janvāris), ar ko groza Lēmumu 2011/72/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām saistībā ar situāciju Tunisijā (OV 2019, L 25, 23. lpp.), ciktāl šie lēmumi attiecas uz prasītāju;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāpts Apvienoto Nāciju Organizācijas Pretkorupcijas konvencijas 31., 46. un 55. pants. Prasītājs šajā ziņā apgalvo, ka saskaņā ar šiem noteikumiem drošības pasākumiem, kas ir līdzekļu iesaldēšana un konfiskācija, ir jābūt balstītiem uz pieprasījumu iesniegušās konvencijas dalībvalsts lēmumu vai uz šīs pašas pieprasījumu iesniegušās konvencijas dalībvalsts konstatēto nozīmīgo faktu izklāstu ar pasākumu, kuru piemērošana tiek lūgta, aprakstu. Taču viņa ieskatā, ierobežojošie pasākumi tika noteikti neizklāstot, pat ne īsumā, piedēvētos pārkāpumus. Turklāt Tunisija nelūd saglabāt apstrīdētos ierobežojošos pasākumus.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, uzskatīdama, ka tai nav jāņem vērā prasītāja iesniegtos pierādījumus, nedz tā izvirzītos argumentus, nedz jāveic papildu pārbaudes Tunisijas iestādēs, lai gan minētie pierādījumi un argumenti bija tādi, kas izraisīja pamatotas šaubas par iesniegtās informācijas ticamību.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir nepareizi izmantojusi pilnvaras, jo tā esot atbalstījusi Tunisijas iestādes, kuru vienīgais mērķis ir attaisnot prasītāja mantas netaisnīgu un nelikumīgu izlaupīšanu, nedodot viņam iespēju aizstāvēties un celt prasību.

Prasība, kas celta 2019. gada 23. maijā — AMVAC Netherlands/Komisija**(Lieta T-317/19)**

(2019/C 263/57)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: AMVAC Netherlands BV (Amsterdama, Nīderlande) (pārstāvji: C. Mereu, M. Grunhard un S. Englebert, advokāti)**Atbildētāja: Eiropas Komisija***Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) 2019/344 (2019. gada 28. februāris) ⁽¹⁾;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula ir pieņemta acīmredzamas kļūdas vērtējumā dēļ.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētās regulas pamatā ir procedūra, kurā nav tikušas ievērotas prasītājas tiesības uz aizstāvību.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula ir pieņemta, pārkāpjot tiesiskās drošības principu.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula ir pieņemta, pārkāpjot samērīguma principu.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula ir pieņemta, pārkāpjot piesardzības principu.

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2019/344 (2019. gada 28. februāris), ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū neatjauno apstiprinājumu darbīgajai vielai etoprofosam un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu (OV 2019 L 62, 7. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 6. jūnijā — UE/Komisija**(Lieta T-338/19)**

(2019/C 263/58)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki*Prasītājs: UE (pārstāvji: S. Rodrigues un A. Champetier, advokāti)*

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2018. gada 1. augusta lēmumu, ar ko noraidīts prasītāja lūgums atzīt arodslimību;
- ja nepieciešams, atcelt Komisijas 2019. gada 5. marta lēmumu, ar ko noraidīta prasītāja 2018. gada 5. novembra sūdzība;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota acīmredzama kļūda tā laikposma saprātīguma interpretācijā, kurā tika iesniegts lūgums par arodslimības atzīšanu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota pilnvaru nepareiza izmantošana.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots tiesību uz aizstāvību un pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 10. jūnijā — Santini/Parlaments

(Lieta T-345/19)

(2019/C 263/59)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Giacomo Santini (Trento, Itālija) (pārstāvis: M. Paniz, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājs lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāta paziņojumu, ar ko ir transponēts Deputātu palātas Prezidija 2018. gada 12. jūlija Lēmums Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmums Nr. 6/2018 un katrā ziņā;
- atcelt Eiropas Parlamenta izmaksātās mūža pensijas atkārtotu noteikšanu un pārrēķinu;

- tādējādi atzīt prasītāja tiesības saglabāt attiecīgo mūža pensiju uzkrātajā apmērā, kas uzkrāta, pamatojoties uz tiesību aktiem, kuri bija spēkā pirms palātas Prezidija Lēmuma Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmuma Nr. 6/2018, piespriežot Eiropas Parlamentam samaksāt prasītājam visas summas, kas ir nepamatoti ieturētas un kas palielinātas atbilstoši monetārajai revalvācijai, un kam pieskaitīti likumiskie procenti, skaitot no ieturējumu veikšanas dienas līdz summas samaksai, kā arī
- piespriežot Eiropas Parlamentam izpildīt pasludināmo spriedumu un nekavējoties pilnībā atjaunot mūža pensiju sākotnējā apmērā, kā arī atlīdzināt visus zaudējumus, ja un tādā mērā, kādā tie ir radušies prasītājam;
- katrā ziņā: piespriežot pilnībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, advokāta honorāru, ieskaitot PVN, advokātu sociālās apdrošināšanas iemaksu un vienotas likmes atlīdzību.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza astoņus pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz Eiropas Parlamenta Prezidijam rezervētās kompetences pārkāpumu.

Prasītājs norāda uz Eiropas mūža pensijas pārrēķina pretiesiskumu, ciktāl tas ir veikts vienpusēji, ar atpakaļejošu spēku un neatgriezeniski, pamatojoties uz (neesošo) automātisku Deputātu palātas Lēmuma Nr. 14/2018 piemērošanu, Eiropas Parlamenta Prezidijam, kam savukārt ir rezervēta jebkāda kompetence šajā jomā, nepieņemot nekādu iepriekšēju lēmumu (saskaņā ar Eiropas Parlamenta iekšējā Reglamenta 25. pantu).

2. Otrais pamats attiecas uz Eiropas Parlamenta iekšējā regulējuma pārkāpumu

Prasītājs norāda uz Eiropas mūža pensijas pārrēķina pretiesiskumu, ciktāl ar to ir pārkāpts Noteikumu par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām, kas bija spēkā līdz 2009. gadam, III pielikuma 1. pants. Kad Eiropas Parlamenta deputāta pilnvaru termiņš ir beidzies, uz viņa sociālo nodrošinājumu tiek pilnībā attiecināti nosacījumi, kas tobrīd ir paredzēti attiecībā uz Itālijas Parlamenta deputātiem. Iespējami grozījumi šajos nosacījumos pēc vairākiem gadiem nevar ar atpakaļejošu spēku ietekmēt situāciju, ko Eiropas Parlaments jau ir noteicis un apstiprinājis saskaņā ar nosacījumiem, kuri bija spēkā brīdī, kad radās tiesības, jo Deputātu palātai no šī brīža vairs nav nekādu pilnvaru šajā ziņā.

3. Trešais pamats attiecas uz Deputātu nolikuma 28. panta pārkāpumu.

Prasītājs norāda uz Eiropas mūža pensijas pārrēķina pretiesiskumu, ciktāl ar to ir pārkāpts Eiropas Parlamenta Deputātu nolikuma 28. pants un tā īstenošanas noteikumu 75. un 76. pants, kuros ir noteikts, ka atalgojums, kas ir iegūts pirms jaunā nolikuma stāšanās spēkā, ir galīgs un tiek izmaksāts atbilstoši tobrīd paredzētajiem nosacījumiem. Prasītājs uzskata, ka no šiem aizsardzības noteikumiem nevar atkāpties, vēl jo mazāk ar vienkāršu Deputātu palātas Prezidija lēmumu, kam ir atpakaļejošs spēks un kas ir neatgriezenisks, pretējā gadījumā šie noteikumi būtu pārkāpti, kā arī būtu pārkāpta šo subjektu tiesiskā palāvēība, ka *in peius* netiks grozīta mūža pensija un tās apmērs, pat ar atpakaļejošu spēku un piemērojot atšķirīgu aprēķina sistēmu, kas patvaļīgi ir ieviesta *a posteriori*.

4. Ceturtais pamats attiecas uz samazināšanas pasākuma sodošo raksturu un uz likumības, atpakaļejoša spēka aizlieguma un nediskriminācijas principu pārkāpumu.

Prasītājs norāda uz mūža pensijas pārrēķina pretiesiskumu, ciktāl tam ir sodošs raksturs un tas ir diskriminējošs attiecībā tikai uz vienu subjektu kategoriju (bijušie Eiropas Parlamenta deputāti no Itālijas), un tas veido pilnībā simbolisku politiska rakstura iejaukšanos, kas nav saistīta ar objektīviem mērķiem radīt ietaupījumus; ciktāl mūža pensijas pārrēķins, kas *a posteriori* ir veikts atbilstoši atšķirīgiem noteikumiem un ar neatgriezeniskām sekām, rada nepamatotu atšķirīgu attieksmi pret bijušajiem citu dalībvalstu Eiropas Parlamenta deputātiem, kā arī bijušajiem Eiropas Parlamenta deputātiem, kuri ir ievēlēti pēc 2009. gada, un visiem citiem iedzīvotājiem kopumā, kam nav ticis piemērots nekāds šāda veida atalgojuma samazinājums.

5. Piektais pamats attiecas uz Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 1. papildprotokola 1. panta pārkāpumu.

Prasītājs uzskata, ka mūža pensija ir ekonomiska rakstura pabalsts, kas ir kļuvis par daļu no to Parlamenta deputātu individuālā kapitāla, kuri to saņem vai kuri ir izpildījuši prasības tā saņemšanai nākotnē. Tās pēkšņa samazināšana, it īpaši, ja tā notiek pēc šīs pensijas pārrekināšanas, kas ir veikta ar atpakaļejošu spēku, izmantojot dažādus izmaksas kritērijus, kurus vienpusēji un patvaļīgi ir noteikusi Deputātu palāta, faktiski ir līdzvērtīga nodokļu uzlikšanai deputātu individuālajam kapitālam, ko var paredzēt tikai ar likumu un kas katrā ziņā bija jāpamato ar konkrētām sabiedrības interesēm, kuras šajā gadījumā nav ne minētas, ne arī pastāv, ņemot vērā, ka šī mūža pensiju pārskatīšana neradīs nekādus konkrētus ietaupījumus.

6. Sestais pamats attiecas uz palāvības, tiesiskās drošības un iegūto tiesību aizsardzības principu pārkāpumu.

Prasītājs norāda uz prettiesiskumu, kas ir pieļauts, acīmredzami pārkāpjot tiesiskās drošības, kā arī tiesiskās palāvības un iegūto tiesību aizsardzības principus. Viņš uzskata, ka mūža pensijas tiek pārrekinātas ar atpakaļejošu spēku, *a posteriori* paredzot atšķirīgu metodoloģiju [mūža] pensijas noteikšanai, no kuras izriet ievērojams (šajā gadījumā pensiju samazinot par 50 %), galīgs un neatgriezenisks samazinājums pēc tam, kad tās saņēmējs ir ieguvis tiesības uz to ilgu laiku pirms minētā lēmuma pieņemšanas. Šādā veidā radikāli tiek pieviltas adresātu dabiskā un tiesiskā palāvība, ka pensija ir efektīva un noturīga laikā, lai gan nav nekāda atbilstoša iemesla, kas pamatotu tik radikālu un neatgriezenisku ietekmi uz stāvokli, kas jau ir iegūts un jau ilgu laiku noslēdzies.

7. Septītais pamats attiecas uz saprātīguma, vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas un solidaritātes principu pārkāpumu.

Prasītājs norāda uz pasākuma prettiesiskumu, ciktāl tas ir veikts, nenorādot šī pasākuma iemeslus un mērķus, tādējādi pārsniedzot izņēmuma gadījuma un saskaņotības robežas un nonākot acīmredzamā pretrunā vienlīdzības un saprātīguma principam.

8. Astotais pamats attiecas uz saprātīguma, samērīguma, vienlīdzīgas attieksmes, nediskriminācijas un solidaritātes principu pārkāpumu.

Prasītājs norāda uz attiecīgā pasākuma prettiesiskumu, ciktāl tas ir pretrunā saprātīguma, samērīguma, solidaritātes un vienlīdzīgas attieksmes principiem, jo: 1) ar atpakaļejošu spēku paredz iemaksu sistēmu attiecībā uz subjektiem, kuriem mūža pensija ir piešķirta ilgu laiku pirms Deputātu palātas Lēmuma Nr. 14/2018, pat vēl ilgu laiku pirms tam, kad stājās spēkā iemaksu sistēma, veicot tā saukto *Dini* reformu (1996); 2) groza to iemaksu juridisko statusu, kas iekasētas no bijušajiem deputātiem, neko turklāt nenosakot saistībā ar tiešajiem nodokļiem, kurus Deputātu palāta ieturējusi kā nodokļa aizstājēju; 3) paredz iemaksu sistēmas piemērošanu ar atpakaļejošu spēku, kas tomēr nekādā veidā nav saistīta ar iemaksām nedz noteikumu, nedz mērķu ziņā; 4) neracionāli un kļūdaini ir piemēroti pārveides koeficienti un varbūtēji aprēķina kritēriji, sasaistot tos ar jau zināmu pagātni, nevis ar nākotni; 5) tas neatbilst skaidrajai gribai mūža pensijas saskaņot ar publiskā sektora darbinieku sociālā nodrošinājuma pabalstiem, jo patiesībā runa ir par cita veida maksājumiem.

Prasība, kas celta 2019. gada 10. jūnijā — Ceravolo/Parlaments

(Lieta T-346/19)

(2019/C 263/60)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Domenico Ceravolo* (*Noventa Padova*, Itālija) (pārstāvis: *M. Paniz*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājs lūdz Vispārējo tiesu:

- vispirms konstatējot pieļauto prettiesiskumu — ņemot vērā, ka ir pārkāpts tiesiskās palāvības princips, kā arī iegūto tiesību aizsardzības, saprātīguma, samērīguma un likumības principi, ECPAK 6. un 14. pants un ECPAK 1. papildprotokola 1. pants, kā arī Eiropas Parlamenta deputātu statūtu 27. un 28. pants un to Īstenošanas noteikumu 75. un 76. pants — atcelt Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāta paziņojumu, ar ko ir transponēts Deputātu palātas Prezidija 2018. gada 12. jūlija Lēmums Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmums Nr. 6/2018, un katrā ziņā atcelt Eiropas Parlamenta piešķirtās mūža pensijas pārskatīšanu un pārrēķinu;
- tādējādi atzīt prasītāja tiesības saglabāt Eiropas Parlamenta piešķirto mūža pensiju uzkrātajā apmērā, kas uzkrāta, pamatojoties uz tiesisko regulējumu, kurš bija spēkā pirms Deputātu palātas Prezidija Lēmuma Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmuma Nr. 6/2018, piespriežot Eiropas Parlamentam samaksāt viņam visas summas, kas ir nepamatoti ieturētas, ņemot vērā monetāro revalvāciju un pieskaitot likumiskos procentus, sākot no ieturējuma dienas līdz pilnīgai samaksai, kā arī piespriežot Eiropas Parlamentam izpildīt pasludināmo spriedumu un nekavējoties pilnībā atjaunot mūža pensiju sākotnējā apmērā, kā arī atlīdzināt visus zaudējumus, ja un tādā mērā, kādā tie ir radušies prasītājam;
- katrā ziņā: piespriežot pilnībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, advokāta honorāru, ieskaitot PVN, advokātu sociālās apdrošināšanas iemaksu un vienotas likmes atlīdzību.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tie paši, kas ir izvirzīti lietā T-345/19 *Santini*/Parlaments.

Prasība, kas celta 2019. gada 10. jūnijā — Falqui/Parlaments

(Lieta T-347/19)

(2019/C 263/61)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Enrico Falqui* (Florence, Itālija) (pārstāvji: *F. Sorrentino* un *A. Sandulli*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājs lūdz atcelt apstrīdēto paziņojumu un piespriežot Eiropas Parlamentam viņam samaksāt summas, kas nepamatoti ieturētas tiesvedības laikā.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāta 2019. gada 11. aprīļa Paziņojumu Nr. D (2019) 14406 par tās pensijas pārskatīšanu, ko prasītājs saņem kā bijušais Eiropas Parlamenta deputāts.

Prasības pamatojumam prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats attiecas uz Eiropas Parlamenta Prezidija 2008. gada 19. maija un 9. jūlija lēmuma “Eiropas Parlamenta Deputātu nolikuma īstenošanas noteikumi” pārkāpumu.
 - Šajā ziņā tiek norādīts, ka, tā kā saskaņā ar 2008. gada 19. maija un 9. jūlija lēmuma “Eiropas Parlamenta Deputātu nolikuma īstenošanas noteikumi” 75. panta 2. punktu tiesības uz izdienas pensiju, kas ir iegūtas līdz Nolikuma spēkā stāšanās dienai, “paliek spēkā”, tā sauktajā DIP paredzētā iepriekšējā norāde uz valsts tiesisko regulējumu ir jāsaprot kā savstarpēja norāde (uz tiesisko regulējumu, kas bija spēkā attiecīgajā vēsturiskajā brīdī), jo tiesības uz pensiju, kuras bijušie Eiropas Parlamenta deputāti ir ieguvuši dienā pirms Nolikuma stāšanās spēkā, paliek nemainīgas saskaņā ar jaunajiem tiesiskajiem regulējumiem.
2. Otrais pamats attiecas uz to, ka Eiropas Parlaments ir piemērojis spēkā neesošu valsts tiesisko regulējumu.
 - Šajā ziņā tiek norādīts, ka tiesiskais regulējums, kas ir ieviests ar Itālijas Deputātu palātas Prezidija Lēmumu Nr. 14/2018 — saistībā ar šo pašu Itālijas tiesību sistēmu — ir spēkā neesošs.
 - Palāta apgalvo, ka ir veikusi bijušo deputātu mūža pensiju pārrēķinu, tā saukto iemaksu sistēmu piemērojot gan attiecībā uz mūža pensijas daļu, kas ir iegūta laikposmos līdz 2012. gadam un kas attiecībā uz visiem valsts un privātā sektora darbiniekiem ir noteikta ar *pro rata* sistēmu, gan attiecībā uz mūža pensijas daļu, kura ir iegūta laikposmos līdz 1996. gadam un kura attiecībā uz visiem valsts un privātā sektora darbiniekiem ir noteikta ar parasto atalgojuma sistēmu. Lai ar atpakaļejošu spēku piemērotu iemaksu sistēmu arī attiecībā uz laikposmiem, kuros tā Itālijā nepastāvēja — tā pieņēma aprēķina sistēmu, kas ir izkropļota, neracionāla un kam nav aktuāra pamatojuma.
 - Attiecīgā reforma esot prettiesiska arī tāpēc, ka Parlamenta deputātu mūža pensiju jautājums vismaz saistībā ar pamataspēkiem ir jānosaka ar likumu, nevis ar reglamentu (Konstitūcijas 69. pants).
 - Turklāt tā skar bijušo deputātu tiesisko pašāvēību uz to, ka viņu pensija saglabā stabilitāti, un tas ir pretrunā tiesiskās pašāvēības aizsardzības principam, kas ir arī Itālijas tiesību sistēmas vispārējais princips.
3. Trešais pamats attiecas uz to, ka Eiropas Parlaments ir prettiesiski piemērojis valsts tiesisko regulējumu, kas ir pretrunā Savienības tiesību pamatprincipiem un it īpaši tiesiskās pašāvēības aizsardzības principam. Savienības tiesību pārākuma principa pārkāpums.
 - Šajā ziņā tiek norādīts, ka bijušo Itālijas deputātu mūža pensiju reformas rezultātā *ex post* tika pārskatīts šo pensiju apmērs pilnībā neparedzamā veidā, to nedarot pakāpeniski un bez atbilstošiem aizsardzības noteikumiem, un tādējādi ar to būtiski ir pārkāpts tiesiskās pašāvēības princips, kas ir viens no Eiropas tiesību sistēmas pamatprincipiem.
 - Šī iemesla dēļ Eiropas Parlaments nevarēja minēto reformu transponēt: saskaņā ar vispārējiem principiem, kas reglamentē attiecības starp tiesību sistēmām, tiesību normu transponēšanai no vienas tiesību sistēmas citā pēc (dinamiskas vai savstarpējas) norādes izdarīšanas pastāv ierobežojums: atsauce nevar tikt izdarīta, ja transponējamā tiesību sistēmas norma ir pretrunā tās tiesību sistēmas pamatprincipiem, kurā tā ir transponējama. Turklāt, ņemot vērā Eiropas tiesību pārākumu — kas ir Savienības pamatprincips — ja valsts tiesiskais regulējums ir pretrunā Eiropas tiesību normai, to nepiemēro, lai Eiropas tiesībās nodrošinātu pilsoņu vienveidīgu aizsardzību visā ES teritorijā.

Prasība, kas celta 2019. gada 10. jūnijā — Poggiolini/Parlaments**(Lieta T-348/19)**

(2019/C 263/62)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki*Prasītājs: Danilo Poggiolini (Roma, Itālija) (pārstāvji: F. Sorrentino un A. Sandulli, advokāti)**Atbildētājs: Eiropas Parlaments***Prasījumi**

Prasītājs lūdz atcelt apstrīdēto paziņojumu un piespriest Eiropas Parlamentam samaksāt viņam summas, kas nepamatoti ieturētas tiesvedības laikā.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāta 2019. gada 11. aprīļa Paziņojumu Nr. D (2019) 14435 par tās pensijas pārskatīšanu, ko prasītājs saņem kā bijušais Eiropas Parlamenta deputāts.

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-347/19 *Falqui*/Eiropas Parlaments.

Prasība, kas celta 2019. gada 6. jūnijā — Kipra/EUIPO — Filotas Mpellas & Yios (“Halloumi Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927”)**(Lieta T-351/19)**

(2019/C 263/63)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Kipras Republika (pārstāvji: S. Malynicz, QC, S. Baran, Barrister, un V. Marsland, Solicitor)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)*

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Filotas Bellas & Yios AE (Alexandrea Imathias, Grieķija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Halloumi χαλλούμι Vermion grill cheese M BELAS PREMIUM GREEK DAIRY SINCE 1927” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 1 2 172 276

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2019. gada 9. aprīļa lēmums lietā R 2297/2017-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO segt savus, kā arī atlīdzināt pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu iesniedzējas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 14. jūnijā — Itālija/Komisija

(Lieta T-357/19)

(2019/C 263/64)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji: P. Gentili, avvocato dello Stato, un G. Palmieri)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja Vispārējai tiesai lūdz atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu C(2019) 26 52final (2019. gada 3. aprīlis), kas paziņots 2019. gada 4. aprīlī un ar kuru apstiprina "Lielo valsts projektu *Banda Ultra Larga* (platjoslas ļoti augstas caurlaidības pieslēgums) — Baltās zonas" (GP BUL) par pieļaujamiem izdevumiem EUR 941 022 670 apmērā, daļā, kurā no ERAF atbalsta izslēdz izmaksas, kas radušās ieguvējiem kā PVN maksājums, un atzīt, ka šīs izmaksas savukārt ir jāietver atbalstā un, visbeidzot, piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 1303/2013 ⁽¹⁾ 69. panta 3. punkta c) apakšpunkts, jo neviens no trijiem PVN izmaksu izslēgšanas iemesliem nesakrīt ar PVN atmaksājāmības gadījumu atbilstoši valsts tiesību aktiem PVN jomā.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesību normas par PVN maksātājiem (Direktīvas 2006/112/EK ⁽²⁾ 9. un 13. pants) un par PVN iekasētāju administrāciju (minētās direktīvas 206. un 250. pants); kā arī tiek norādīts uz valstu konstitūciju un dalībvalstu pamatstruktūru neievērošanu (LES 4. panta 2. punkts) un Regulas Nr. 1303/2013 69. panta 3. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu. Šajā nozīmē tiek apstiprināts, ka ir prettiesiski uzskatīt, ka MiSE (Ekonomikas attīstības ministrija) avansā samaksātais PVN par saņemto ERAF atbalstu ir atgūstams tāpēc, ka cita ministrija (šajā gadījumā — Finanšu ministrija) ir iekasējusi šīs summas kā nodokļu ieņēmumus.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti Direktīvas 2006/112/EK 9., 11., 13. un 28. panti. Prasītāja uzskata, ka tas, ka *Infratel* ir Ekonomikas attīstības ministrijas iekšējā (*in house*) sabiedrība, neizslēdz to, ka tās pārdotās preces un sniegtie pakalpojumi ministrijai, tiek aplikti ar PVN.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti Regulas Nr. 1303/2013 61. panta 8. punkts un 69. panta 3. punkta c) apakšpunkts. Prasītāja norāda, ka konkrētais projekts tiek līdzfinansēts no ERAF kā valsts atbalsts. Tādējādi to nevarot uzskatīt par ieņēmumus radošu projektu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1303/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu, Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu, Kohēzijas fondu un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1083/2006 (OV 2013, L 347, 320. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 14. jūnijā — Daimler/Komisija

(Lieta T-359/19)

(2019/C 263/65)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Daimler AG (Štutgarte, Vācija) (pārstāvji: N. Wimmer, C. Arhold un G. Ollinger, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi ir šādi:

- atcelt apstrīdēto atbildētājas 2019. gada 3. aprīļa lēmumu C(2019) 2359 (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”), kas pieņemts atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai (EK) Nr. 443/2009 ⁽¹⁾, it īpaši tās 8. panta 5. punkta otrajai daļai, ciktāl lēmuma 1. panta 1. punktā, to skatot kopsakarā ar I pielikuma 1. un 2. tabulu, D ailē tiek norādītas vidējās īpatnējās CO₂ emisijas un I ailē — CO₂ ietaupījumi no ekoinovācijām; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir pamatota ar šādiem pamatiem.

1. Pirmais pamats: Īstenošanas regulas (ES) Nr. 725/2011 ⁽²⁾ 12. panta 1. panta otrās daļas, lasot to kopā ar Īstenošanas lēmuma (ES) 2015/158 ⁽³⁾ 1. panta 3. punktu, pārkāpums

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja, *ad hoc* CO₂ emisiju ietaupījumu pārbaudē atkāpjoties no apstiprinātās testēšanas metodikas, jo netika izmantots atbilstošs *Willans* koeficients, esot pārkāpusi Īstenošanas regulas (ES) Nr. 725/2011 12. panta 1. punkta otro daļu, lasot to kopā ar Īstenošanas lēmuma (ES) 2015/158 1. panta 3. punktu.

2. Otrais pamats: Īstenošanas regulas (ES) Nr. 725/2011 12. panta 1. punkta otrās daļas, lasot to kopā ar Īstenošanas lēmuma (ES) 2015/158 1. panta 3. punktu un Īstenošanas regulas (ES) Nr. 725/2011 6. panta 1. punktu, pārkāpums

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja, neveicot nepieciešamo īpašo iepriekšējo sagatavošanu saistībā ar pārbaudes metodi, ko tā izmantoja *ad hoc* pārbaudē, esot pārkāpusi Īstenošanas regulas (ES) Nr. 725/2011 12. panta 1. punkta otro daļu, lasot to kopā ar Īstenošanas lēmuma (ES) 2015/158 1. panta 3. punktu un Īstenošanas regulas (ES) Nr. 725/2011 6. panta 1. punktu.

3. Trešais pamats: Īstenošanas regulas (ES) Nr. 725/2011 12. panta 2. punkta pārkāpums

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja esot pārkāpusi Īstenošanas regulas (ES) Nr. 725/2011 12. panta 2. punktu, jo attiecībā uz iepriekšējo 2017. gadu tā esot noteikusi ekoinovācijas neņemšanu vērā, lai gan minētajā tiesību normā skaidri esot atļauts tikai lēmums par neņemšanu vērā nākamajam gadam.

4. Ceturtais pamats: Tiesību tikt uzklašītam pārkāpums

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka tika pārkāptas prasītājas tiesības tikt uzklašītai atbilstoši prasībām, kas izriet no vispārējā tiesību principa par tiesību uz aizstāvību ievērošanu, kā arī prasībām, kas izriet no Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta a) apakšpunkta.

5. Piektais pamats: Pienākuma norādīt pamatojumu neizpilde

Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka lēmums neesot bijis attiecīgi pamatots atbilstoši LESD 296. panta otrās daļas un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta prasībām. Atbildētāja apstrīdētajā lēmumā esot tikai abstrakti atsaukusies uz neatbilstībām testēšanas metodikā, tomēr nav paudusi viedokli par jautājumu, kas ir svarīgs lēmuma pieņemšanā — vai un cik lielā mērā testēšanas metodikai ir nepieciešama īpaša iepriekšēja sagatavošana un vai atbildētāja Īstenošanas lēmumā (ES) 2015/158 tādu testēšanas metodiku ir apstiprinājusi.

-
- (¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 443/2009 (2009. gada 23. aprīlis), ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem (OV L 140, 5.6.2009., 1. lpp.).
- (²) Komisijas Īstenošanas regula Nr. 725/2011 (2011. gada 25. jūlijs), ar ko izveido procedūru inovatīvu tehnoloģiju apstiprināšanai un sertificēšanai, lai samazinātu CO₂ emisijas no vieglajiem automobiļiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 443/2009 (OV L 194, 26.7.2011., 19. lpp.).
- (³) Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2015/158 (2015. gada 30. janvāris) par divu *Robert Bosch GmbH* augstas efektivitātes mainstrāvas ģeneratoru apstiprināšanu par inovatīvu tehnoloģiju CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem automobiļiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 443/2009 (OV L 26, 31.1.2015., 31. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 14. jūnijā — Jalkh/Parlaments

(Lieta T-360/19)

(2019/C 263/66)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, France) (pārstāvis — F. Wagner, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Parlamenta 2019. gada 16. aprīļa normatīvo rezolūciju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar kuru groza Regulu (ES, Euratom) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), attiecībā uz sadarbību ar Eiropas Prokuratūru un OLAF izmeklēšanas efektivitāti (COM(2018)0338 — C8-0214/2018 — 2018J0170(COD));
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats ir saistīts ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. panta pārkāpumu, ciktāl apstrīdētā rezolūcija ļauj Eiropas Birojam krāpšanas apkarošanai (OLAF) piekļūt personas informācijai, kas ir pretrunā tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību un tiesībām uz personas datu aizsardzību.
2. Otrais pamats ir saistīts ar 7. protokola par privilēģijām un imunitāti Eiropas Savienībā 8. un 9. panta pārkāpumu, ciktāl apstrīdētā rezolūcija ļauj OLAF apiet deputātu parlamentāro imunitāti.

3. Trešais pamats ir saistīts ar Eiropas Parlamenta Reglamenta 5. panta un Eiropas Parlamenta Deputātu nolikuma 4. panta pārkāpumu. Prasītājs apgalvo, ka apstrīdētā rezolūcija ļauj OLAF, pirmkārt, apiet deputātu parlamentāro imunitāti, un, otrkārt, piekļūt dokumentiem, kuri nav Eiropas Parlamenta dokumenti.
4. Ceturtais pamats ir saistīts ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta pārkāpumu, ciktāl ar apstrīdēto rezolūciju ir pārkāptas deputātu tiesības uz aizstāvību.

Prasība, kas celta 2019. gada 16. jūnijā — CF/Parlaments

(Lieta T-361/19)

(2019/C 263/67)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CF (pārstāvis: A. Daoût, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdētos lēmumus;
- uzdot atlīdzināt apstrīdēto lēmumu izraisīto finansiālo un morālo kaitējumu, proti, piešķirt prasītājai provizorisku naudas summu 50 000 EUR apmērā;
- piespriest Eiropas Parlamentam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamatojot prasību, ar ko tiek lūgts atcelt divus Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja 2019. gada 16. aprīļa lēmumus, kuros prasītāja ir atzīta par vainīgu psiholoģiskā vardarbībā pret savu bijušo reģistrēto Parlamenta deputāta palīdzi un prasītājai ir noteikts sods — rājiens, prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais pamats — psiholoģiskās vardarbības jēdziena legāldefinīcijas, kura ir ietverta Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu 12. pantā, neievērošana, jo Parlamenta priekšsēdētājs neesot ņēmis vērā psiholoģiskās vardarbības jēdzienu veidojošos elementus, kas ir noteikti tiesību aktos un judikatūrā.
2. Otrais pamats — pamatojuma neesamība apstrīdētajos aktos. Prasītāja apgalvo, ka Parlamenta priekšsēdētājs savu pirmo lēmumu motivē, balstoties uz Padomdevējas komitejas nepilnīgo ziņojumu, un ka otrais lēmums neatbilst Eiropas Parlamenta Reglamenta 166. pantā noteiktajiem kritērijiem.

3. Trešais pamats — tiesību uz labu pārvaldību un tiesību uz aizstāvību pārkāpums. Prasītājas ieskatā, administrācija nav izpildījusi savu rūpības pienākumu un ir pārkāpusi saprātīga termiņa principu, izmeklēšanas konfidencialitātes noteikumus, tiesības uz aizstāvību, nevainīguma prezumpciju un tiesības piekļūt disciplinārlietas materiāliem.
4. Ceturtais pamats — tiesiskās drošības un piespiedu rakstura noteikumu atpakaļejoša spēka aizlieguma principu pārkāpums, jo Parlamenta priekšsēdētājs un Padomdevēja komiteja esot piemērojuši piespiedu rakstura tiesisko regulējumu attiecībā uz faktiem, kas ir norisinājušies pirms tā pieņemšanas.

Prasītāja turklāt lūdz atlīdzināt viņai nodarīto finansiālo un morālo kaitējumu. Viņa uzsver, ka veids, kādā ir tikusi veikta izmeklēšana, ir izraisījis to, ka ir aptraipīta viņas reputācija un viņai ir tikusi atņemta iespēja kandidēt Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

Prasība, kas celta 2019. gada 12. jūnijā — Apvienotā Karaliste/Komisija

(Lieta T-363/19)

(2019/C 263/68)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — S. Brandon, pārstāvis, P. Baker QC, un T. Johnston, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2019. gada 2. aprīļa Lēmumu C(2019) 2526 par valsts atbalstu SA.44896, ko īstenojusi Apvienotā Karaliste attiecībā uz CFC grupas finansēšanas atbrīvojumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus prasības pamatus.

1. Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka esot pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā: identificēta nepareiza atsaucēs sistēma.
 - Prasītāja apgalvo, ka Komisija esot kļūdījusies, nolemjot, ka noteikumi par kontrolētiem ārvalstu uzņēmumiem (turpmāk tekstā — “CFC”) paredz atbilstošu ietvaru, lai pārbaudītu salīdzināmību (apstrīdētā lēmuma preambulas 107. apsvērums).
 - Apvienotajā Karalistē piemēro galvenokārt teritoriālu uzņēmumu ienākuma nodokļa (turpmāk tekstā — “CT”) sistēmu: parasti tikai ieņēmumiem, kas gūti Apvienotajā Karalistē, tiek piemērots nodoklis. Tādējādi jāsaņem ir ar to, ka nodoklis nav jāmaksā par peļņu, kas gūta no ārvalstu meitasuzņēmumiem. Minētās CFC normas atšķiras no šīs nostājas un paredz virkni izņēmuma apstākļus, kuros var būt maksājama CFC maksa. Tāpēc atbilstoša atsaucēs sistēma ir visa CT pamatā. Prasītāja apgalvo, ka Komisija esot kļūdījusies, izvēloties mākslīgi šauru atsaucēs ietvaru.

2. Ar otro prasības pamatu tiek apgalvots, ka 2010. gada Nodokļu politikas (starptautisko un citu noteikumu) likuma 9. nodaļā paredzētie izņēmumi nav atkāpes.
 - *CFC* noteikumu mērķis ir piemērot *CFC* maksu tikai tiem pasākumiem, kas rada augstu ļaunprātīgas/mākslīgas novirzes risku. Apvienotā Karaliste izvēlējās likumdošanas tehniku, ar kuru tā: (i) sāka ar plašu un aptverošu *CFC* definīciju un (ii) izslēdza lielāko daļu tās peļņas, kas izriet no *CFC*, lai identificētu tikai to šauro peļņas kategoriju, kas rada ļaunprātīgas/mākslīgas novirzes risku. 2010. gada Nodokļu politikas (starptautisko un citu noteikumu) likuma 5. un 9. nodaļa kopā ir vērstas uz to, lai identificētu pasākumus, kas rada augstu ļaunprātīgas/mākslīgas novirzes risku.
 - Turklāt tiek apgalvots, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, nolemjot, ka minētie 9. nodaļā paredzētie izņēmumi ir atkāpe, jo tā koncentrējās uz piemēroto likumdošanas tehniku, nevis konkrētā noteikuma pamatā esošajiem mērķiem.
 - Saskaņā ar prasītājas viedokli Komisija arī ir kļūdaini lēmusi, ka nepastāv vērā ņemama atšķirība starp Kvalificējošām aizdevuma attiecībām (turpmāk tekstā — “*QLR*”) un tādām, kas nav *QLR*. Apvienotās Karalistes valdība vienīgā atrodas izdevīgā pozīcijā, lai noteiktu, kuri no esošajiem pasākumiem rada augstu ļaunprātīgas/mākslīgas novirzes risku. Attiecībā uz Komisiju tiek apgalvots, ka tā:
 - a. esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nenodrošinot Apvienotās Karalistes valdībai atbilstošu rīcības brīvību, izvērtējot minēto jautājumu; un
 - b. pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, novērtējot konkrētos pasākumus.
3. Ar trešo prasības pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā attiecībā uz selektivitāti.
 - Komisija esot nepareizi secinājusi, ka Apvienotajai Karalistei vajadzēja balstīties tikai uz “nozīmīgu amatpersonu pienākumu” (turpmāk tekstā — “*SPF*”) pārbaudi, nevis uz minēto 5. un 9. nodaļu kopā. Tāpat esot nepareizi tas, ka tā ir noraidījusi izvērtējumu, ka tikai uz *SPF* balstīta pieeja bija vienlīdz sarežģīti īstenojama kā pieeja, kas balstās uz kapitālieguldījumiem no Apvienotās Karalistes.
 - Prasītāja turklāt apgalvo, ka Komisija esot kļūdījusies arī tad, kad tā noraidīja Apvienotās Karalistes nostāju, ka minētie 9. nodaļā ietvertie izņēmumi bija atbilstoša, samērīga un administratīvi izpildāma atbilde uz virspalātas spriedumu lietā *Cadbury Schweppes plc* un *Cadbury Schweppes Overseas Ltd./Commissioners of Inland Revenue* (lieta C-196/04, EU:C:2006:544).
4. Ar ceturto prasības pamatu tiek apgalvots, ka neesot ietekmes uz ES iekšējo tirdzniecību.
 - Prasītājas visbeidzot apgalvo, ka Komisija esot kļūdījusies, nolemjot, ka minētie 9. nodaļā iekļautie izņēmumi nodrošināja “priekšrocības” uzņēmumam, lai tas varētu ietekmēt ES iekšējo tirdzniecību. Prasītāja uzskata, ka drīzāk tie nodrošina mehānismu, ar kuru *CFC* maksa tiek piemērota Apvienotajā Karalistē esošiem uzņēmumiem ļoti reti. Apskatītajā laikā (2013. gads) nepastāvēja Savienības mēroga pienākums piemērot nodokli *CFC* peļņai, un Komisija nav parādījusi, ka minētie 9. nodaļas izņēmumi radīja jebkādus nelabvēlīgus apstākļus salīdzinājumā citās dalībvalstīs noteiktajiem pienākumiem tā, ka tas ietekmēja ES iekšējo tirdzniecību.

Prasība, kas celta 2019. gada 17. jūnijā — Moretti/Parlaments**(Lieta T-364/19)**

(2019/C 263/69)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki*Prasītājs:* Luigi Moretti (Nembro, Itālija) (pārstāvis: M. Paniz, advokāts)*Atbildētājs:* Eiropas Parlaments**Prasījumi**

Prasītājs lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāta paziņojumu, ar ko ir transponēts Deputātu palātas Prezidija 2018. gada 12. jūlija Lēmums Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmums Nr. 6/2018, un katrā ziņā
- atcelt Eiropas Parlamenta piešķirtās mūža pensijas pārskatīšanu un pārrēķinu;
- tādējādi atzīt prasītāja tiesības saglabāt attiecīgo mūža pensiju uzkrātajā apmērā, kas uzkrāta, pamatojoties uz tiesisko regulējumu, kurš bija spēkā pirms Deputātu palātas Prezidija Lēmuma Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmuma Nr. 6/2018, piespriežot Eiropas Parlamentam samaksāt viņam visas summas, kas ir nepamatoti ieturētas, piemērojot monetāro revalvāciju un pieskaitot likumiskos procentus, sākot no ieturējuma dienas līdz pilnīgai samaksai, kā arī
- piespriest Eiropas Parlamentam izpildīt pasludināmo spriedumu un nekavējoties pilnībā atjaunot mūža pensiju sākotnējā apmērā, kā arī atlīdzināt visus zaudējumus, ja un tādā mērā, kādā tie ir radušies prasītājam;
- katrā ziņā: piespriest pilnībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, advokāta honorāru, ieskaitot PVN, advokātu sociālās apdrošināšanas iemaksu un vienotas likmes atlīdzību.

Pamati un galvenie argumentiPamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-345/19 *Santini/Parlaments*.

Prasība, kas celta 2019. gada 17. jūnijā — Capraro/Parlaments**(Lieta T-365/19)**

(2019/C 263/70)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Patrizia Capraro (Roma, Itālija) (pārstāvis: M. Paniz, advokāts)**Atbildētājs: Eiropas Parlaments***Prasījumi**

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāta paziņojumu, ar ko ir transponēts Deputātu palātas Prezidija 2018. gada 12. jūlija Lēmums Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmums Nr. 6/2018, un katrā ziņā
- atcelt Eiropas Parlamenta piešķirtās mūža pensijas pārskatīšanu un pārrēķinu;
- tādējādi atzīt prasītājas tiesības saglabāt attiecīgo mūža pensiju uzkrātajā apmērā, kas uzkrāta, pamatojoties uz tiesisko regulējumu, kurš bija spēkā pirms Deputātu palātas Prezidija Lēmuma Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmuma Nr. 6/2018, piespriežot Eiropas Parlamentam samaksāt viņai visas summas, kas ir nepamatoti ieturētas, piemērojot monetāro revalvāciju un pieskaitot likumiskos procentus, sākot no ieturējuma dienas līdz pilnīgai samaksai, kā arī
- piespriest Eiropas Parlamentam izpildīt pasludināmo spriedumu un nekavējoties pilnībā atjaunot mūža pensiju sākotnējā apmērā, kā arī atlīdzināt visus zaudējumus, ja un tādā mērā, kādā tie ir radušies prasītājai;
- katrā ziņā: piespriest pilnībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, advokāta honorāru, ieskaitot PVN, advokātu sociālās apdrošināšanas iemaksu un vienotas likmes atlīdzību.

Pamati un galvenie argumentiPamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-345/19 *Santini/Parlaments*.

Prasība, kas celta 2019. gada 18. jūnijā — Sboarina/Parlaments**(Lieta T-366/19)**

(2019/C 263/71)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki*Prasītājs: Gabriele Sboarina* (Verona, Itālija) (pārstāvis: *M. Paniz*, advokāts)*Atbildētājs: Eiropas Parlaments***Prasījumi**

Prasītājs lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāta paziņojumu, ar ko ir transponēts Deputātu palātas Prezidija 2018. gada 12. jūlija Lēmums Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmums Nr. 6/2018, un katrā ziņā
- atcelt Eiropas Parlamenta piešķirtās mūža pensijas pārskatīšanu un pārrēķinu;
- tādējādi atzīt prasītāja tiesības saglabāt attiecīgo mūža pensiju uzkrātajā apmērā, kas uzkrāta, pamatojoties uz tiesisko regulējumu, kurš bija spēkā pirms Deputātu palātas Prezidija Lēmuma Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmuma Nr. 6/2018, piespriežot Eiropas Parlamentam samaksāt viņam visas summas, kas ir nepamatoti ieturētas, ņemot vērā monetāro revalvāciju un pieskaitot likumiskos procentus, sākot no ieturējuma dienas līdz pilnīgai samaksai, kā arī
- piespriest Eiropas Parlamentam izpildīt pasludināmo spriedumu un nekavējoties pilnībā atjaunot mūža pensiju sākotnējā apmērā, kā arī atlīdzināt visus zaudējumus, ja un tādā mērā, kādā tie ir radušies prasītājam;
- katrā ziņā: piespriest pilnībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, advokāta honorāru, ieskaitot PVN, advokātu sociālās apdrošināšanas iemaksu un vienotas likmes atlīdzību.

Pamati un galvenie argumentiPamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-345/19 *Santini*/Parlaments.

Prasība, kas celta 2019. gada 19. jūnijā — Spānija/Komisija**(Lieta T-370/19)**

(2019/C 263/72)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis: M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2019. gada 18. marta lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir celta par Komisijas 2019. gada 18. marta lēmumu par Kosovas nacionālās regulatīvās iestādes dalību Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādē ⁽¹⁾.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2018/1971 (2018. gada 11. decembris), ar ko izveido Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru iestādi (BEREC) un BEREC atbalsta aģentūru (BEREC birojs), groza Regulu (ES) 2015/2120 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1211/2009 ⁽²⁾, 35. panta pārkāpums, ciktāl šajā pantā ir paredzēts, ka trešo valstu regulatīvās iestādes var piedalīties tikai regulatoru valdē, darba grupās un valdē.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots Regulas (ES) 2018/1971 35. panta pārkāpums, ciktāl ar Kosovas regulatīvo iestādi nepastāv nolīgums par dalību BEREC.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Regulas (ES) 2018/1971 35. panta pārkāpums, ciktāl Eiropas Komisija esot atkāpusies no procedūras, kas izveidota trešo valstu regulatīvo iestāžu dalībai BEREC. Tā rezultātā turklāt esot ticis pieņemts tiesību akts bez jebkāda juridiska pamata un radīti tiesiski pienākumi trešajām personām, nepastāvot īpašām piešķirtām pilnvarām šajā ziņā.

⁽¹⁾ OV 2019, C 115, 26. lpp.

⁽²⁾ OV 2018, L 321, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2019. gada 18. jūnijā — Itinerant Show Room/EUIPO — Forest (“FAKE DUCK”)**(Lieta T-371/19)**

(2019/C 263/73)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — itāļu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: Itinerant Show Room Srl (*San Giorgio in Bosco*, Itālija) (pārstāvji: A. Visentin, M. Cartella un B. Cartella, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Forest Srl (Milāna, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “FAKE DUCK” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 15 912 496

Informācija par procesu EUIPO: Iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2019. gada 5. aprīļa lēmums lietā R 1117/2018-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- apmierināt šo prasību tajā izklāstīto iemeslu dēļ
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noteikt EUIPO pienākumu reģistrēt preču zīmi Nr. 01 591 2496 arī attiecībā uz 18. un 25. klasi.
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
 - attiecīgo preču konkrētās iegādes metodes neizvērtēšana.
-

Prasība, kas celta 2019. gada 20. jūnijā — Cellai/Parlaments**(Lieta T-372/19)**

(2019/C 263/74)

*Tiesvedības valoda — itāļu***Lietas dalībnieki**

Prasītājs: Marco Cellai (Florence, Itālija) (pārstāvis: M. Paniz, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītājs lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāta paziņojumu, ar ko ir transponēts Deputātu palātas Prezidija 2018. gada 12. jūlija Lēmums Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmums Nr. 6/2018, un katrā ziņā
- atcelt Eiropas Parlamenta piešķirtās mūža pensijas pārskatīšanu un pārrēķinu;
- tādējādi atzīt prasītāja tiesības saglabāt attiecīgo mūža pensiju uzkrātajā apmērā, kas uzkrāta, pamatojoties uz tiesisko regulējumu, kurš bija spēkā pirms Deputātu palātas Prezidija Lēmuma Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmuma Nr. 6/2018, piespriežot Eiropas Parlamentam samaksāt viņam visas summas, kas ir nepamatoti ieturētas, ņemot vērā monetāro revalvāciju un pieskaitot likumiskos procentus, sākot no ieturējuma dienas līdz pilnīgai samaksai, kā arī
- piespriest Eiropas Parlamentam izpildīt pasludināmo spriedumu un nekavējoties pilnībā atjaunot mūža pensiju sākotnējā apmērā, kā arī atlīdzināt visus zaudējumus, ja un tādā mērā, kādā tie ir radušies prasītājam;
- katrā ziņā: piespriest pilnībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, advokāta honorāru, ieskaitot PVN, advokātu sociālās apdrošināšanas iemaksu un vienotas likmes atlīdzību.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-345/19 *Santini/Parlaments*.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. jūnijā — Gatti/Parlaments**(Lieta T-373/19)**

(2019/C 263/75)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki*Prasītājs:* Natalino Gatti (Nonantola, Itālija) (pārstāvis: M. Paniz, advokāts)*Atbildētājs:* Eiropas Parlaments**Prasījumi**

Prasītājs lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāta paziņojumu, ar ko ir transponēts Deputātu palātas Prezidija 2018. gada 12. jūlija Lēmums Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmums Nr. 6/2018, un katrā ziņā
- atcelt Eiropas Parlamenta piešķirtās mūža pensijas pārskatīšanu un pārrēķinu;
- tādējādi atzīt prasītāja tiesības saglabāt attiecīgo mūža pensiju uzkrātajā apmērā, kas uzkrāta, pamatojoties uz tiesisko regulējumu, kurš bija spēkā pirms Deputātu palātas Prezidija Lēmuma Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmuma Nr. 6/2018, piespriežot Eiropas Parlamentam samaksāt viņam visas summas, kas ir nepamatoti ieturētas, ņemot vērā monetāro revalvāciju un pieskaitot likumiskos procentus, sākot no ieturējuma dienas līdz pilnīgai samaksai, kā arī
- piespriest Eiropas Parlamentam izpildīt pasludināmo spriedumu un nekavējoties pilnībā atjaunot mūža pensiju sākotnējā apmērā, kā arī atlīdzināt visus zaudējumus, ja un tādā mērā, kādā tie ir radušies prasītājam;
- katrā ziņā: piespriest pilnībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, advokāta honorāru, ieskaitot PVN, advokātu sociālās apdrošināšanas iemaksu un vienotas likmes atlīdzību.

Pamati un galvenie argumentiPamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-345/19 *Santini/Parlaments*.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. jūnijā — Wuhrer/Parlaments**(Lieta T-374/19)**

(2019/C 263/76)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Lina Wuhrer (Breša, Itālija) (pārstāvis: M. Paniz, advokāts)**Atbildētājs: Eiropas Parlaments***Prasījumi**

Prasītāja lūdz Vispārējo tiesu:

- atcelt Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāta paziņojumu, ar ko ir transponēts Deputātu palātas Prezidija 2018. gada 12. jūlija Lēmums Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmums Nr. 6/2018, un katrā ziņā
- atcelt Eiropas Parlamenta piešķirtās mūža pensijas pārskatīšanu un pārrēķinu;
- tādējādi atzīt prasītājas tiesības saglabāt attiecīgo mūža pensiju uzkrātajā apmērā, kas uzkrāta, pamatojoties uz tiesisko regulējumu, kurš bija spēkā pirms Deputātu palātas Prezidija Lēmuma Nr. 14/2018 un/vai Republikas Senāta Prezidentūras padomes Lēmuma Nr. 6/2018, piespriežot Eiropas Parlamentam samaksāt viņai visas summas, kas ir nepamatoti ieturētas, ņemot vērā monetāro revalvāciju un pieskaitot likumiskos procentus, sākot no ieturējuma dienas līdz pilnīgai samaksai, kā arī
- piespriest Eiropas Parlamentam izpildīt pasludināmo spriedumu un nekavējoties pilnībā atjaunot mūža pensiju sākotnējā apmērā, kā arī atlīdzināt visus zaudējumus, ja un tādā mērā, kādā tie ir radušies prasītājai;
- katrā ziņā: piespriest pilnībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, advokāta honorāru, ieskaitot PVN, advokātu sociālās apdrošināšanas iemaksu un vienotas likmes atlīdzību.

Pamati un galvenie argumentiPamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir izvirzīti lietā T-345/19 *Santini/Parlaments*.

Prasība, kas celta 2019. gada 24. jūnijā — El Corte Inglés/EUIPO — Big Bang (“LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY”)

(Lieta T-376/19)

(2019/C 263/77)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: El Corte Inglés, SA (Madride, Spānija) (pārstāvis: J. L. Rivas Zurdo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Big Bang, trgovina in storitve, d.o.o. (Ljubljana, Slovēnija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskās preču zīmes “LTC latiendaencasa.es BIG BANG DAY” reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 15 879 323

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2019. gada 5. aprīļa lēmums lietā R 1684/2018-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- apmierināt šo prasību par attiecīgā lēmuma atcelšanu un uz līdz ar to atcelt apstrīdēto lēmumu, ar kuru noraidīta reģistrācijas pieteikuma iesniedzējas apelācijas sūdzība un atstāts spēkā Iebildumu nodaļas lēmums (iebildumu process B 2 840 414), ar kuru tika noraidīta Eiropas Savienības preču zīme Nr. 15 879 323 tikai attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst klasēs, par kurām tika iesniegti iebildumi (7., 9., 11., 16., 35. un 42. klase), izņemot šādas preces, kas ietilpst 7. klasē un attiecībā uz ko reģistrācija arī tika atļauta: “mašīnu sajūgi un transmisijas elementi (izņemot sauszemes transportlīdzekļiem paredzētos); lauksaimniecības mehānismi (izņemot ar roku darbināmos); olu inkubatori; tirdzniecības automāti”, un
- piespriest tam lietas dalībniekam vai dalībniekiem, kas iebilst pret šo prasību, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)

ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs

L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV